

PIK XLIII Ч. 9 ВЕРЕСЕНЬ

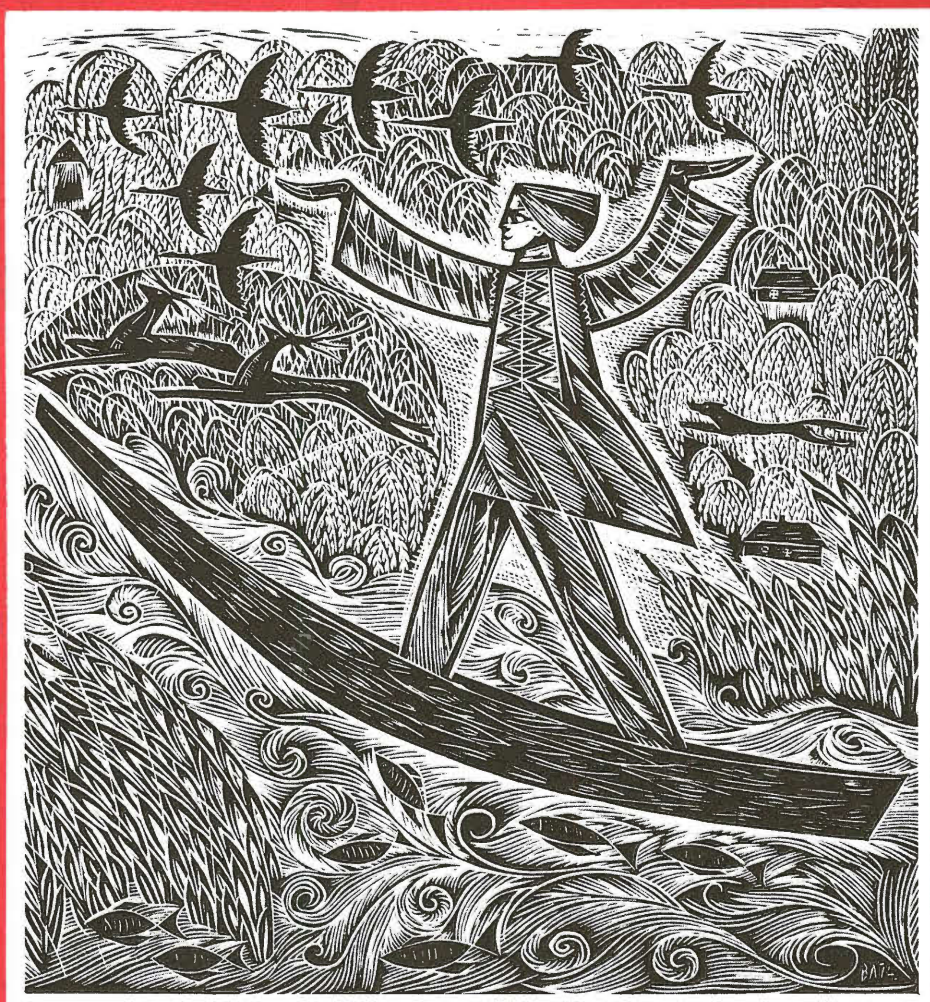
— 1986 —

SEPTEMBER No. 9 VOL. XLIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLIII Ч. 9 ВЕРЕСЕНЬ — 1986 — SEPTEMBER No. 9 VOL. XLIII

Як розвивається життя українки у двох світах?	1
Що згадуємо у вересні?	2
Х.Г. Юзич. Капелюдоскоп жіночого життя	3
Н. Чапленко. Ще дещо про Чорнобиль	4
Український Музей. Курси	5
Х.Н. Чи можна забути?	6
Т. Терен-Юськів. Михайло Гайворонський	7
Мара. Сирітство	9
Л. Мольнар. Квіти і ляпаси (продовження)	10
Що читати? В.С. Поезія Наталії Лівницької-Холодної	13
Вашінгтонка. Зустріч у Вашингтоні	14
І. Рожанковська. Річні звіти відділів	15
Вісті з Централі	17
Дещо від стипендіатів СУА	18
Стипендійна Акція СУА	19
Фонд ім. О. Лотоцької	20
Видання СУА	21
Конкурс 64-го Відділу СУА	22
На організаційні теми. М. Данилюк. Ще на тему членства	24
Заява стати вільною членкою СУА	25
Our Life	
В. Symbalisty. The Ukrainian Museum	26
Contest In celebration of the millenium	27
News from UNWLA Headquarters	28
M. Waczynsky. Young Achievers Awards	29
UNWLA Branch Updates	30
M. Bohachevsky-Chomiak. Letter from Washington	31
Cooky's Corner	32
UM: Courses	32
Х. Навроцька. Наше харчування	33
Т. Прокопенко. Найпереконливіший аргумент	34
Дописи округ	35
Хроніка округ. <i>Нью-Джерзі</i>	38
УМ: Пожертви/Замість квітів	41
Пресовий фонд — замість квітів	42
Стипендійна акція СУА	43
Посмертні згадки	44

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave.

New York, N. Y. 10003 Редактор Ольга Лісківська

Tel. (212) 533-4646 Tel. (212) 674-5508

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Редактор — Ольга Лісківська
 Редактор "Our Life" — Марта Бачинська
 Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна

На обкладинці: "Посланець" Лінографюра. Віталій Литвин.
 Cover: The Messenger. Linograph. Vitaliy Litvin.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1986 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
 International Copyright Secured — All Rights Reserved
 Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська	— голова
Марія Томоруг	— 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця для справ зв'язків
Любомира Артимішин	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Іванна Ратич	— фінансова секретарка
Ірена Куровицька	— вільний член
Марія Радович	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Анна Максимович	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондраг	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ольга Тритяк	— Нью Джерзі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Валентина Чудовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка

Ольга Літелло	— заступниця
Леся Гой	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
 16a Prospect St.
 Gleroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o N. 7 887 93 de Paris
 26 rue de Tercy, Paris 18-2
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

ЯК РОЗВИВАЄТЬСЯ ЖИТТЯ УКРАЇНКИ У ДВОХ СВІТАХ?

У перших днях жовтня 1986 року відбудеться друга конференція призначена для українських жінок т.зв. "Українська жінка у двох світах". Пам'ятаючи ще добре першу таку конференцію, що пройшла з таким несподіваним успіхом у жовтні 1982 року та зібрала понад 600 осіб, ми нетерпляче очікуємо що принесе ця друга зустріч і чи буде вона такою успішною, як перша.

Велику надію на такий успіх дає те, що організаторки знов є енергійні молоді переважно членки Союзу Українок Америки, які мають уже добрий досвід, а передусім підготовляють другу конференцію на підставі підсумків і бажань учасниць конференції 1982 року. Старанно зібрані і розглянуті анкети учасниць визначили тему і характер програми. Учасниці уважали, що перша конференція мала забагато тем, була надто розпорошена і не дала конкретних відповідей та порад на заторкнені складні проблеми сьогоднішнього життя української жінки у таких різних двох світах — американському та українському.

Це є і причиною, що щоденні проблеми, перед якими кожна українська жінка стоїть сьгодні, ще більше, як перед чотирма роками, будуть обговорювані й наświetлені в другій конференції.

Але учасниці конференції будуть вирішувати ці проблеми маючи на увазі українську спільноту і місце української жінки у ній сьгодні. Тому кличем другої конференції є ствердження, що "Громада — це ми!"

Ми не будемо тут зупинятися на темах поодиноких панелів, які мають відбутися впродовж двох днів суботи і неділі 4-го та 5-го жовтня.

Не будемо розглядати також тем семінарів, плянованих на п'ятницю 3-го, напередодні офіційного початку конференції. Все це наші читачі знайдуть чи знайшли вже на сторінках нашого журналу.

Для нас важливим є те, що українські жінки, від яких безумовно у великій мірі залежить доля нашої спільноти у майбутньому, не стараються від неї відійти з опортуністичних причин вигоди та легшого життя, яке вони зможуть мати, коли зіллються цілком із своїм неукраїнським оточенням.

І тому треба сердечно привітати організування такої чергової зустрічі й допомогти їй учасницям бодай частинно розв'язувати ці часто болючі й важкі проблеми родинного і громадського життя.

Сподіваємося, що саме поставлення наголосу на ці близькі кожній українській жінці питання привабить на цю конференцію таке саме велике число зацікавлених, як перед чотирма роками.

Коли дехто має застереження до інтелектуального рівня тем панелів то слід з'ясувати, що ця зустріч має зовсім інший характер, як наукові конференції. "Українська жінка у двох світах" — це кожна українка, незалежно від її студій, знання чи інтелектуальних зацікавлень. Це та українка, яка, навіть коли вона професор університету, в особистому житті стоїть перед тими самими проблемами виховання дітей, затримання українського характеру родини, опіки над старшими віком її членами, відношення до церкви і до української спільноти. А коли розв'язки важко буде знайти — то два дні спільних розмов, панелів і дискусій зможуть принаймні представити всім дійсний образ життя української жінки у двох світах у 1986 р.

ЩО ЗГАДУЄМО У ВЕРЕСНІ?

Вересень — місяць коли повертаються діти й молодь до науки. Відновлюється певний режим у родинному житті, яке стає зрегульоване працею батьків та занять і науки дітей. Організоване громадське життя так само розгортає свою діяльність.

1-го вересня 1939 р. почалася Друга світова війна.

7-го вересня 1984 р. помер Патріярх Помісної Української Католицької Церкви — Блаженніший отець Йосиф Сліпий.

7-го вересня 1921 р. згинула Віра Бабенко, молода дівчина з Катеринославщини. Вона брала активну участь у місцевому відділі повстанців. Віра була зв'язкова повстанського штабу, що вислав її до уряду УНР. Повертаючись із цієї місії Віру разом з іншими повстанцями захопили большевики і після тортури розстріляли її.

9-го вересня 1769 р. народився у Полтаві Іван Котляревський — поет і драматург. З появою його найбільшого твору "Перелицьована Енеїда" почалася вважають, нова доба української літератури. І. Котляревський написав такі п'єси: "Наталка Полтавка" та "Москаль-чарівник".

9-го вересня 1953 р. народилася Ольга Гейко-Матусевич, яка разом з чоловіком Миколою були членами Української гелісінської групи. 1980 року Ольга була засуджена на 3 роки кари в концтаборі, а там їй добавили ще 3 роки. 12-го березня цього року її випустили з Мордовського концтабору. Недавні відомості ствердили, що О. Матусевич дістала дозвіл від уряду проживати один рік у Києві, де живе її тяжко хвора мати.

12-го вересня 1875 р. народився Олександр Кошиць у селі Тарасівці, Звенигородський повіт, а помер він 22-го вересня 1944 р. у Вінніпезі, Канада. Кошиць, це відомий український диригент, композитор і етнограф, який записував українські народні пісні. Він був великий знавець народньої і церковної музики. З 1926 р. поселився недалеко Нью-Йорку, де присвятив чимало уваги вишколюванню хороших диригентів.

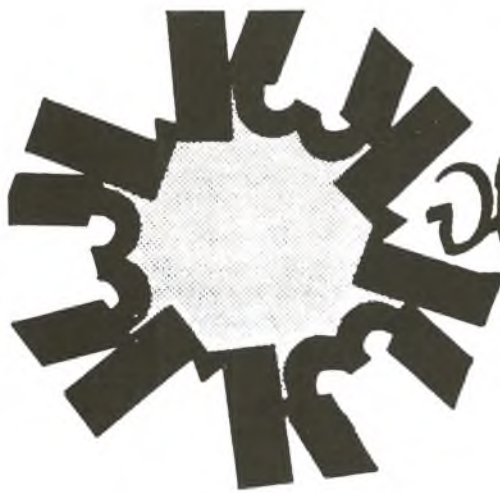
12-го вересня 1921 р. померла полтавчанка Ганна Затиркевич-Карпинська (народилася у січні 1856 р.) — акторка і діячка українського театру. Виступала спершу в аматорських трупах потім у професійних, а саме в Кропивницького, Садовського і Саксаганського. Володимир Ревуцький так пише про неї: "У часах творення професійного побутового театру Затиркевич-Карпинська лишається однією з основних талантів, що першою склала в ньому амплію характерних жіночих ролей..." (понад сто) *

12-го вересня 1877 р. народилася на Тернопільщині Олена Кульчицька (померла 8-го березня 1967 р.) — майстер ґравюри, акварелі, олійного живопису та надзвичайний ілюстратор книжкових видань. О. Кульчицька працювала як вчитель малювання у Львівській жіночій школі, а згодом у середніх школах Перемишля. З 1948 р. вона була професором книжкової графіки Поліграфічного Інституту у Львові. Також працювала в етнографічному відділі музею НТШ у Львові.

15-го вересня 1892 р. народився Михайло Гайворонський український композитор. Про нього можна прочитати в статті Теодора Терен-Юськова на ст. 7 в цьому числі "Нашого Життя".

23-го вересня 1873 р. народилася Соломія Крушельницька — оперова співачка, драматичне сопрано. Вона закінчила музичну консерваторію у Львові, студіювала в Мілані та у Відні. Дебютувала на сцені Львівської опери, а від 1895 р. виступала у всіх великих операх Європи, Північної та Південної Америки. Працювала й була добре знайома з Дзякомо Пуччіні та з диригентом Артуро Тосканіні. Між іншим через її вмиле зіграння ролі Чіо-чіо-сан в опері Пуччіні "Мадам Батерфлай" вона врятувала цю оперу, яку скритикували критики перед тим страшенно. Постійно жила в Італії, але дожила віку у Львові, коли війна її там застала. Працювала професором Консерваторії у Львові ім. М. Лисенка до смерті (16-го листопада 1952 р.)

"П'ять великих акторів української сцени". В. Ревуцький. Видання Першої Української Друкарні у Франції. Париж, 1955. ст. 90-91.

КАЛЕНДАР СКОТ Жіночого Життя

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

США

- Елена Боннер, дружина академіка Андрея Сахарова, повертаючись до СРСР була рада, що скоро знову побачиться з чоловіком.

Вона перебувала на Заході шість місяців, лікуючи очі й серце. Рут Боннер, її 86 літня мати, планує також їхати до Советського Союзу і хоче жити разом з дочкою та померти у країні, звідки вона походить.

За останніми відомостями Елена Боннер так само позбавлена права виїжджати з міста Горького, яке є фактичним місцем заслання.

- *Дітройт*. 9-го травня ц.р. учні 12-ої класи та хор середньої школи Непорочного Зачаття поставили п'єсу "Перший крок" Наталі Забіли, яка померла два роки тому на Україні. Ця п'єса є фантазія про винахід вогню в кам'яну добу. Її поставили вчительки Віра Андрушків, Христина Козак і Мирослава Стефаняк. За музичне оформлення відповідали Леся Стасів-Гнатюк і Андрій Стасів. Сценічне оформлення — Наталка Лончина.

- *Нью-Йорк (24.V. 86)*. За ініціативою ПЕН-клубу з'їхалися 20 письменників — на розі 3 авеню і 67 вулиці напроти Советської місії, щоб публічно читати поезію російської письменниці Ірини Ратушинської. Вона була засуджена в 1983 році советським урядом на 7 років тяжкої праці.

Учасники демонстрації передали советському представникові підписану ними декларацію, в якій вимагають, щоб чоловікові було дозволено відвідати Ірину, яка тяжко хвора. Крім того, вони домагаються, щоб з огляду на її стан здоров'я, термін засуду був скорочений.

Подібні демонстрації мали відбутися в Лондоні та в Чикаго.

- *Сінсіннаті*. 6-го червня 1985 р. відбулася 95-а річна конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів, на якій була вибрана нова голова Філіс Робертс на каденцію від 1986 до 1988 рр.

УКРАЇНА

Соломія Дроздовська повідомляє, що у Львові був поставлений новий пам'ятник Соломії Крушельницькій. Вона пише:

"На гробі плита й стіна з граніту. З лівого боку Орфей - в сидячій позиції зі струнним інструментом в руках. Це алегорія до мітичного співака з старовинних мітів Греції. Орфей співав так прекрасно, що всі живі істоти і вся природа були зачаровані його співом. Статуя Орфея виконана з бронзи. Пам'ятник гарний, але що гріб близько стежки, з цього місця, значить зі стежки не охоплюється зором цілості пам'ятника. Бракує віддалі, перспективи. Як стати далі — багато краще.

Попередню плиту, що була на могилі С. Крушельницької, поклали на могилу сестри, Анни Крушельницької, що є спільна з Одаркою Бондрівською, тільки відповідно змінили написи."

ГРЕЦІЯ

- Меліна Меркурі, колишня грецька фільмова зірка, яка тепер є міністром культури, добилася нового закону щодо виробництва фільмів у Греції. За її старанням фільми визнано частиною загального мистецтва, схвалено допомогу для їх створення та заснувано фільмовий центр при міністерстві культури.

ЩЕ ДЕЩО ПРО ЧОРНОБИЛЬ

Страшна катастрофа в цьому невеликому місті на Україні зробила цю назву всесвітньо відомою, а з нею нагадала світові про те, що на планеті Земля є й наша нещасна батьківщина.

У нашій пресі на чужині понаписувано багато на цю тему, але здебільшого це тільки тема співчуття та констатація страшного факту. Ось у газеті "Українські вісті" з червня 1986 р. Василь Сокіл написав "Чорнобиль — чорний день України". У тій же газеті з 20-го липня ц.р. надруковано величезний вірш Ніни Тарасюк "Чорний біль Чорнобилю". Також у числі з 1-го червня архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів у своїй статті "Думо моя чорна!" спробував проаналізувати назву цього міста. Я наведу його висловлювання. "І треба ж таке придумати й прикласти до нового поселення та технічного центру: Чорнобиль. Советчики навіть старинні назви міняють на свій недотепний лад, а тут тобі такий промах — загадкове чорнобиль. Чорна биль, билина, бувальщина, повість, дума..." А закінчує так: "Ох, Чорнобиль, чорна повість, чорна билина! Думо моя."

Газета "Свобода" з 30-го липня ц.р. подає дві статті "Тінь Апокаліпси зависла над Чорнобилем" і "Чорнобиль — жахлива дійсність і пробудження віри". В цих статтях наведено, що московський кореспондент газети "Нью-Йорк таймс" С. Шмеман подає слова неназваного "відомого советського письменника", який у вузькому колі друзів наводив уривок з "Одкровення святого Йоана": "Третій ангел затрубів, і впала з неба велика зоря, що горіла, як світильник, і впала на третю частину ріки і на джерела вод стала полином, і багато людей померли від води, тому що вона стала гіркою." Прочитавши уривок з Біблії письменник взяв словник і показав здивованим слухачам, що слово "полин" означає те саме, що й "чорнобиль".

А ось в "Молодій Україні" в числі за червень 1986 р. д-р А. Лисий пише: "В Чорнобилі росте чорна трава. Чому чорна? Ніхто не знає. Від цього і назва Чорнобиль."

Я навела деякі цитати про ці події з нашої мені доступної преси, що стосуються до назв "чорнобиль" і "полин", і хочу, як природничка поділитися з читачами "Нашого Життя" своїми думками без емоцій.

Признаюся, що про Чорнобиль як назву міста я раніш не чула, хоч це слово було мені відоме в іншому значенні. Вістка про жахливу катастрофу в Чорнобилі і численні статті у світловій пресі примусили й мене дослідити цю назву.

В "Українській загальній енциклопедії", що вийшла у Львові в 1930-1935 роках, так написано: "Чорнобиль, м-ко Київ. Округи біля вливу ріки Ужа в Прип'ять, 8.100 меш. згадується в літописах від 1193 року." (2). А "Український радянський енциклопедичний словник" з 1968 року подає: "Чорнобиль — місто Київ. обл. УРСР, райцентр на р. Прип'яті ... 9.7 тисяч жителів ... Відомий з 1193 р." (4). Ця назва є також на "Карті України" В. Кубійовича й А. Жуковського з 1978 року.

Отже, цей загадковий Чорнобиль — не нове поселення, а старе містечко з XII століття. Походить ця назва від народньої назви рослини чорнобиль, що споріднена з полином, а її ботанічна назва — полин звичайний, чорнобиль (*Artemisia vulgaris*), родина складоцвітих (*compositae*). Це багаторічна зілляста рослина поширена по всій Північній півкулі Землі. Росте по всій Україні, а особливо в басейні Дніпра. Чорнобиль — рослина з чорнувато-бурым стеблом (биллом) до 150 см. висоти. Листки зверху темнозелені, зісподу білоповстисті, квіти рожеві або червонуваті. Запах бальзамічний, приємний, смак легко-гіркуватий. Крім назви чорнобиль з народньої мови записано варіанти з м'яким і твердим закінченням: чорнобіл(ь), чорнобел(ь), більник, билина, віничник, забудька (5, 7). Народні назви билина, билля, било в українській мові означають стебло зіллястих рослин (5,6), і цієї назви (стебло) уживається в ботанічній термінології. Отже, можна зробити висновок, що "чорнобиль" — рослина з чорним стеблом (биллом). Чи ця рослина мала ще назву "чорна трава", я не знаю, але нотую її, як це подав д-р А. Лисий.

Рослини не знають політичних кордонів, — тож погляньмо, як вони звуться у наших сусідів: український — полин звичайний, чорнобиль; російський — *попынь обыкновенная, чернобыльник*; білоруський — *палын, быльнік*; польський — *piolun, bylica czarna*. Англійську назву *mug-wort* подає українсько-англійський словник М.Л. Подвезька (17).

Ще хочу нагадати, що наголос у слові "чорнобиль" падає на другий склад.

Популярність здобула собі ця рослина через свої лікувальні властивості в народній медицині. Уживається бічне коріння і верхівки рослини. Та збирати їх треба проти ночі на Івана Купала, що збігається із святом Івана Христителя (24-го червня ст.ст.). У всіх купалівських обрядах чорнобиль "бере участь", бо тоді має магичну силу (3, 15). Це свідчить, що назва чорнобиль походить з передхристиянських часів.

Цитату про "Одкровення св. Йоана" я подала на початку цієї статті. Чи є зірка, що має назву "полін", про це можуть сказати астрономи. Полін — рослина, це не чорнобиль, а *полін гіркий* (*Artemisia absinthium*) поширений по всій Україні. Має він міцний, прямий запах і гіркий смак. Уживається в медицині, а також в лікарнім виробництві (абсінт, вермут, полинівка). Його англійська назва *wormwood*. Ця назва згадується в Американській біблійі (20).

Катастрофа, що сталася в Чорнобилі була "чорним днем" для нашого народу, викликає "чорний біль" і навіває "чорні думи". Але рослина, що дала назву містиві "Чорнобиль" має самі позитивні прикмети.

Використані джерела:

1. *Енциклопедія українознавства*, том 6. Головний ред. В. Кубійович. "Молоде Життя", Париж-Нью-Йорк, 1970 р.
2. *Українська загальна енциклопедія. Книга знання*. Іван Раковський (гол. ред.). "Рідна Школа". Львів-Станіслав-Коломия, 1930-35 рр.
3. Євген Онацький. *Українська мала енциклопедія*. Накл. адм. УАПЦ в Аргентині, Буенос Айрес, 1975 р.
4. *Український радянський енциклопедичний словник* в 3 томах, АН УРСР Київ, 1968 р.
5. Борис Грінченко. *Словар української мови в 4-ох томах*, "Київська старина", Київ, 1909 р.
6. *Словник української мови*. 11 томів. "Наукова думка", Київ, 1979-1980 рр.

7. *Словник ботанічної номенклатури* (проект). Держ. вид. України, Київ 1928. 313 ст.
8. Наталія Осадча-Яната. *Українські народні назви рослин*. УВАН у США, 1973. 173 ст.
9. *Визначник рослин України*, "Урожай" Київ, 1965. 876 ст.
10. З.Ф. Катіна, Д.С. Івашин, М.І. Анісімова: *Дико ростучі лікарські рослини УРСР*, "Здоров'я", Київ, 1965. 308 ст.
11. В.В. Каркут, *Ліки довколо нас*. "Здоров'я", Київ, 1975. 446 ст.
12. Юрій Липа. *Ліки під ногами*. 3-тє видання "Говерля" Нью-Йорк, 1962. 111 ст.
13. (М.А. Носаль) і І.М. Носаль. *Лікарські рослини і способи їх застосування в народі*. "Здоров'я" Київ, 1964. 298 ст.
14. О.П. Попов, *Лікарські рослини в народній медицині*. "Здоров'я" Київ, 1965. 344 ст.
15. Митрополит Іларіон. *Дохристиянські вірування українського народу*. "Волинь" Вінніпег, 1965. 421 ст.
16. *Українсько-російський словник*. Том 6. АН УРСР, Київ, 1963. 618 ст.
17. *Українсько-англійський словник*. М.П. Подвезько. Київ, 1954.
18. *Польсько-український словник*. АН УРСР Київ, 1958.
19. *Українська літературна вимова і наголос*. Під ред. М.А. Жовтобрюх. "Наукова думка" Київ, 1973.
20. *Тлумачальни слоунік беларуской мови*. "Народная асвета" Мінск, 1972.
21. Max Vasmer. *Aussisches etymologisches Wörterbuch*. 2 Band. Carl Winter Universitäts Verlag, Heidelberg, 1911.
22. The Holy Bible. The Catholic Press, Inc. Chicago, Illinois, 1952.

КУРС ДЕРЕВОРИЗЬБИ

Курс техніки дереворізьби, вживаної в українському народньому мистецтві, для дорослих і дітей віком від 12 років, початківців і курсантів з деяким досвідом у різьбарстві. Заняття відбуватимуться щосуботи.

Дата: 4 жовтня — 13 грудня 1986

Час занять: 1:00 — 4:00 по полудні

Плата за навчання: дорослі — 55.00 дол., пенсіонери і студенти віком від 16 років — 50.00 дол., діти від 12 до 16 років — безплатно, члени музею дістають знижку 15%.

Вартість матеріалів включена в плату за навчання. Свої виробу учасники можуть взяти додому. В справі інформацій і реєстрації телефонувати: 212/228-0110. Курси є частково фінансовані Стейтвовою радою мистецтва

КУРС ВИШИВАННЯ

Вісім занять, на яких початківці можуть навчитися вишивати, а досвідчені вишивальниці — вдосконалити своє уміння вишивати. Курсанти ознайомляться з історією і технікою української вишивки. Курс для дорослих і дітей віком від 10 років. Заняття відбуватимуться щосуботи.

Дата: 25 жовтня — 20 грудня 1986

Час занять: 1:00 — 3:30 по полудні

Плата за навчання: дорослі — 45.00 дол., пенсіонери і студенти віком від 16 років — 40.00 дол., діти від 10 до 16 років — безплатно, члени музею дістають знижку 15%.

ЧИ МОЖНА ЗАБУТИ?...

— Який чудовий, теплий ранок, хоч вже перше вересня — подумала Марта глянувши крізь вікно.

— Мушу швидко вдягатися, просила мене директорка, щоб я поїхала на летовище полагодити важливу справу з клієнтом — далі снується думка.

Вже о 9-й годині ранку Марта сиділа в автобусі, який їхав на Скнилів — львівське летовище. Доїхавши, довідалася, де міститься ресторан, якого власник винен гроші за содову воду, які вона мусіла дістати. Марта працювала книговодом у фабриці содових і мінеральних вод "Здоров'я", якої власничкою була Олександра Домбчевська-Гірняк, одна з перших жінок в Галичині, які провадили підприємство.

Полагодивши справу, Марта прямує до автобусу, але на її велике здивування, при виході з летовища стоїть військова варта, якої перше не було. Вояк задержує Марту і грізно каже: "довуд особісти". На щастя Марта мала його при собі. Її прізвище може бути польське, а якого віроісповідання у виказці не подавано.

Вояк питає, що вона тут робить?

Марта дуже доброю польською мовою подає причину її поїздки на летовище.

— Потелефонуй до ресторану, чи це правда — каже другому воякові.

Марта далі не може собі уявити, що діється. Все в порядку і її відпускають. Над'їздить автобус і Марта швидко всідає. В половині дороги до Львова чує якісь вибухи, але ніхто не знає де. Врешті автобус спиняється на Городецькій вулиці, де треба пересісти на "одинку". Як тільки ввійшла до фабрики — знов вибухи. Робітники занепокоєні. Марта вибігає на вулицю. Люди не знають що діється.

Хтось каже — німці бомбардують Львів. На Скнилові впали бомби, коло костела св. Єлисавети, на Городецькій... Чи це можливе? Чи це війна?

— Я ж щойно була на Скнилові, яке щастя, що виїхала може на кілька хвилин перед бомбардуванням.

Хаос — люди не певні що діється.

Так — це почалася війна першого вересня 1939 року.

Німці ввійшли на польську територію. Поляки бороняться, а у Львові починають арештувати українців.

Радіо подає одне — люди говорять друге, але у всіх одна журба про невідоме "завтра".

Крамниці починають порожніти. Хто може, хоче себе хоч трохи забезпечити.

Треба стояти в довгих чергах по хліб, молоко, м'ясо.

Одного ранку Марта вибралася на Ринок, де казали, що буде м'ясо. 5-та година ранку, а черга безконечна. Стоять самі жінки і шепочуть, бояться голосно говорити, бо не знати хто слухає. Вже 8-ма, крамниця ще замкнена а тут стрілянина кулеметів — треба втікати, і Марта вертається додому без м'яса, але з новим досвідом про страх.

Німці обстрілюють Львів — це вже третій тиждень вересня. Марта з мамою живуть на Задвір'янській вулиці, близько Сапіги. Обидві ще працюють, але щораз більший страх, бо бомби падають на Львів. Ранком 18-го вересня стукіт до дверей. Питаємо хто це? Знайомий інженер С. з жінкою і синком. — Нам збомбардували хату — чи можете прийняти нас до себе? — Очевидно, мама приймає, але ми вже спали у підвалі, бо на третьому поверсі небезпечно.

Мешканці кам'яниці самі поляки. Хлопчик не знає польської мови. Просимо, щоб не говорив — боїмося. Інженер — колишній Січовий Стрілець. Проходять ще два дні. 20-го вересня німецькі літаки скидають не бомби, а летючки, "Якщо поляки не здадуть Львова до 12 год. по полудні 21-го вересня, Львів буде цілковито збомбардуваний".

Всіх огортає жах. — Що буде? Ніхто не спить в ночі з 20-го на 21-ше. Тиша... Полудень і далі тиша ... Проходить ще година — нічого... Марта не витримує і каже тихенько — іду подивитися, що діється. Не зважаючи на мамин протест — виходить на вулицю. Ні живого духа... Підходить до рогу Сапіги — нічого не видно, аж десь здалеку чути гуркіт. Не знає що це, здається, що земля труситься...

Дивиться в бік, звідки доходить звук і бачить здалеку величезні танки.

Кілька осіб являються в брамах кам'яниці.

Закінчення на стор. 16

МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ

Композитор і громадянин

Можна сміливо сказати, що чимало наших музичних діячів у США мають підстави з гордістю заявити: "Коли я нині почуваюсь українцем, то це заслуга Гайворонського". Ця заслуга дійсно важлива і неочікувана, бо ж Гайворонський не був ані політиком, ані громадським виховником, ані священиком. Це була дуже скромна, не зовсім фізично здорова людина, яка все таки зуміла, крім музичних ідей і знань, передати людям, особливо молоді, високі почуття українського патріотизму. Все життя цього композитора може служити прикладом національної чистоти і найвищої цілеспрямованості служіння рідному народові. Його багатогранна працьовитість, особиста готовість до самопосвяти для суспільства та відданість державницькій ідеї відбудови України були зразковими.

Прекрасна місцевість над Дністром, місто народження Гайворонського, Заліщики — про яке існує і народня пісня "В славнім місті Заліщиках" — зі своїм глибоким і вельми мальовничим яром та стрімкими узбіччями, безумовно мали вплив на розвиток музичного хисту майбутнього музикотворця. Проте певнішим мусить бути, що Гайворонський, який прийшов на світ 15-го вересня 1892 р., одідичив свою музичальність від батьків-міщан: мати любила співати, а батько грати на сопілці.

На 8-му році життя почав малий Михась учитись грати на скрипці і співати в церковному хорі, де і визначився як соліст-сопрано. Далі почав і сам диригувати хором у церкві. Вписавшись до учительської семінарії в Заліщиках, не покидає вивчати музику. Там він стає диригентом хору і учнівської оркестри. Крім цього провадить духові оркестри в навколишніх селах. Отже, вир культурно-громадської праці вже зарання поглинув молодого Гайворонського.

Він починає і сам складати власну музику вже з 12-го року життя. Хор у Заліщиках заспівав його першу пісню до слів М. Шашкевича "Ой вилетів орел" 1911 р. В тому ж часі пише дещо для скрипки.

Щоб далі студіювати музику, по закінченню семінарії, подається Гайворонський до Львова і вступає до Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка, де продовжує вивчати гру на скрипці та студіює теоретичні предмети. Для заробітку вчителює у селі Зашкові. В той час створює одну зі своїх найкращих, оригінальніших пісень "Ой нагнувся дуб високий" (слова М. Голубця) 1913 р. Також "Заповіт" і "Ой у саду, у саду" до слів Шевченка, "Ідїть" (слова Олесь), "Боеву пісню" (Д. Романовича), "Реє, гуде негодонь-

ка" (Л. Українки) і "Щоденно ворони летять" (слова Олесь).

У Першу світову війну Гайворонський, як борець за визволення, опинився у лавах Українських Січових Стрільців. Там відразу організує хор і вже наприкінці 1914 р. постають його відомі і славнозвісні воєнні пісні "Слава, слава отамане", "Хлопці, алярм" і "Нема в світі кращих хлопців" (слова Ю. Назарака). Ці пісні і деякі інші, включно з гимном Українських Січових Стрільців "Ой у лузі червона калина", ввійшли у відому в'язанку пісень "Стрільцьким шляхом". 1915 р. молодий композитор має завдання організувати стрілецьку духову оркестру, яка потім не тільки пригравала стрільцям до маршів, але і давала концерти для загальної публіки у Стрию, Перемишлі, Львові та ін. Заснував він при Стрільцтві і струнний квартет, де брав участь Ярослав Барнич, відомий пізніше диригент і композитор.

В цю пору Гайворонський здружується з іншими співтворцями стрілецької пісні, а саме з піснярем і поетом Романом Купчинським та Левком Лепким автором безсмертної мелодії "Журавлі", (слова брата Богдана Лепкого). Хоча Гайворонський був уже професійним музиком, а Купчинський і Лепкий талановитими людьми, але тільки принагідними творцями пісень, між цими трьома молодими людьми зав'язалась щира приязнь. Купчинський став писати слова до мелодій Гайворонського. Згадаймо хочби найпопулярнішу пісню композитора "Їхав стрілець на війноньку", та "За рідний край" тощо. В подальшому постають такі пісні Гайворонського, як "Йде січове військо" (текст УСС), "Ой впав стрілець" (слова власні), "Сповнилась міра" (сл. Купчинського), сольоспів "Ой казала мати" (власний текст), "Питається вітер смерти" (сл. Ю. Шкрумеляка), тощо. Ці пісні, хоч і не всі, були друковані у видавництві "Ліра" та у відомому видавництві Редера в Ляйпцігу.

Коли УСС перебувають 1917 р. на Східній Україні (Єлисаветград), Гайворонський творить пісню "Із-за Чорного моря" та "Сон і доля". Він зустрічає там таких визначних представників нашої культури, як актори Тобілевичі і ін. Стрільці під його диригентурою виступають успішно зі своєю оркестрою і хором перед українською публікою. Незабутні спогади і чарівні враження з побуту на Східній Україні збереглися в Гайворонського на все життя.

З відродженням української державности 1918 р. пише він в Галичині марш "За Україну", рапсодію "Довбуш" та "Похоронний марш". Коли з українською

армією опинився у Кам'янці Подільському, працює диригентом у театрі Садовського. Тут пов'язані його зустрічі з молодим Нестором Нижанківським, Кирилом Стеценком та Миколою Леонтовичем. Гайворонський стає головним капельмайстром Української Народньої Республіки.

З закінченням війни бачимо його знову у Львові, де він продовжує музичний шлях. Він поглиблює науку гри на скрипці у Вищому Музичному Інституті ім. Лисенка, а сам вчить музики в семінарії і гімназії сестер Василіянок. За заслуги у праці призначено його 1921 р. інспектором навчання співу в львівських школах. 1922 р. видає він потрібний і дуже добрий "співаник для дітей". Цінною прикметою характеру Гайворонського була велика любов до дітей. Він пише пісні і музику до кількох дитячих п'єс.

Працюючи виховником бурсаків, композитор замешкав у Ставропігіяльній бурсі. Його як культурно-музичного працівника просто "розривали" у Львові. Він стає диригентом хору в Успенській церкві, "Бояна", студентського чоловічого хору "Бандурист" та ремісничого хору "Воля", ба навіть почав керувати оркестрою залізничників. Чи під силу було одній людині, при не найкращому здоров'ї, дати собі раду з цими всіма дуже виснажливими обов'язками диригента, композитора і виховника молоді? Гайворонський настільки любив музику і людей, особливо молодь, що виконував свою працю, яка могла здаватися понад спроможність однієї людини.

В цей час він написав сольоспіви до власного тексту "Ой козаче мій" і "Колисав мою колиску" та "Чи ти прийдеши" (сл. Б. Лепкого). З хорів опрацював 20 народних пісень на чоловічий і мішаний хор, які видав студентський хор "Бандурист".

Гайворонський з убогими засобами до життя почувався в Львові перепрацьованим. І саме життя було нелегким під наглядом польської поліції. Тому він вирішив виїхати до Праги, а звідти до США. 1923 р. наш музикант прибув до берегів Америки, оселився на Ровд Айленд. Тут знайшов своїх приятелів і перейняв провід над хором і духовою оркестрою та почав вести освітні курси. Проте він бажав продовжувати свої музичні студії. Через рік він переїхав до Нью-Йорку, де жив і працював аж до своєї передчасної смерті.

В Нью-Йорку засновує 1924 р. зі скрипалем і композитором Романом Придаткевичем "Українську музичну консерваторію", яку наша громада, на жаль, з браку національної і культурної свідомості не спромоглася утримати.

Гайворонський вписується на музичний відділ Колумбійського університету, де студіює у проф. Д. Г. Мейсона, С. Бінгема та Д. Мора. Йому як послідовнику Лисенка відповідав традиційний музичний напрям цього університету 20-их років. Він отримав однорічну стипендію. По цих студіях Гайворонський брав лекції композиції у відомого піяніста і педагога П. Галліко. З часів студій маємо його дві вагомі

композиції на мішаний хор і симфонічну оркестру "Піски Ді" до англійського тексту та "150-ий псалом".

Крім листування зі Львовом, Гайворонський тримає зв'язок і з Миколою Грінченком визначним істориком музики в Києві.

З ініціативи нашого невтомного музикотворця організовано в Нью-Йорку 1927 р. "Українську музичну накладню", що мала за мету видавати українські музичні твори. Гайворонський своєю відданою виховно-музичною працею здобув собі любов і довір'я всієї української громади. Коли 1930 р. заплановано в Нью-Йорку "Свято української музики", провід об'єднаними хорами віддано йому. Успіх концерту був дуже помітний, і Кошиць, присутній на імпрезі, висловив хорам і Гайворонському прилюдне признання. Наслідком цього виступу було створення організації "З'єдинені українські хори" з членством 50-ти хорів з околиць Нью-Йорку, Філядельфії, Клівленду, Пітсбургу, Чикаго й ін.

В признанні за невтомну працю Гайворонського наші громади почали організувати присвячені йому концерти як українському композиторові, диригентові і громадському працівникові.

1933 р. пише він музичну комедію зі стрілецького життя "Залізна острога", яку присвятив своїм двом друзям з часів війни, Р. Купчинському і Л. Лепкому. Прапрем'єра у виконанні Театру ім. Тобілевича відбулась з великим успіхом у родинних Заліщиках. Опісля grano цю комедію у Львові та інших місцях Галичини. 1934 р. композитор творить музику до п'єси Дмитра Николишина "Синя квітка".

Це були твори написані для далекого рідного краю. З ним був Гайворонський у найтіснішому зв'язку не тільки ідейно-духово, але і практично, бо листувався з представниками всієї галицької еліти, як музикантами, письменниками, журналістами, суспільними працівниками тощо.

Рівночасно він з усією наснагою своїх сил працює в Америці, головним чином в Нью-Йорку. У дружній співпраці він тут діє не тільки з музичними і мистецькими діячами Р. Придаткевичем, О. Кошицем, П. Печенігою-Углицьким, скульптором О. Архипенком, але і з представниками громадського життя Л. Мишугою, Л. Цегельським, С. Демидчуком, Д. Галичином, о. Чапельським і ін.

1934 р. композитор одружується з лікаркою, д-р Неонією Пелехович, яка стала ідеальною товаришкою його працьовитого життя. Вона дійсно зуміла відчути його творчі задуми, віддано помагаючи у звершенні його музично-громадських плянів. Всіми силами вона підтримувала і підсилювала його підірване війною здоров'я.

Гайворонський з Придаткевичем засновують "Товариство української музики", що мало за мету поширювання, перш за все, нашої інструментальної музики. На концертах у більшості камерного характеру виконувано композиції Лятошинського, Косенка, Придаткевича, Кудрика, Лиська й ін.

Наш музикотворець заприязнюється з представниками білорусів і опрацьовує для хору деякі їхні народні пісні. Дружить і з деякими литовськими музикантами. Існують хорові обробки Гайворонського хорватських народних пісень. В Канаді тримає зв'язки з музикологом П. Маценком та о. Г. Трухом (автор слів гімну "Ой у лузі червона калина").

Великі успіхи досягнув Гайворонський у виховній праці з нашою, народженою тут, молоддю, що була організована в товаристві "Літа української молоді північної Америки". З цієї організації вийшли пізніше диригент і вчитель музики Степан Марусевич та організаторка перших імпрез молоді, Оля Дмитрів. І в доборі українського репертуару наш композитор був дуже корисним, зокрема для ось хочби молоді, надійної співачці, пізніше солістці Сіті опери, Марії Полин'як-Лисогір.

По Другій світовій війні Гайворонський нав'язує активне листування з музичними діячами, що опинились на еміграції у західній Європі. Його листи сповнені нових творчих задумів і організаційних плянів. По війні його музична творчість зосереджується переважно на піснях. 1946 р. в Саскатуні, Канада з'являється його великий "Збірник українських пісень для молоді".

В останню, осяйну сторінку життя Гайворонського, дещо затьмарену його фізичною недугою треба вписати імпрезу молоді "Гомін України" 3-го травня 1949 р., в Карнегі гол, в Нью-Йорку, присвячену 300-

річчю в'їзду Богдана Хмельницького до Києва. Він керував музичною частиною програми, в якій, зокрема, виконувались "Привітальна пісня Хмельницькому", "Пісня Мазепи" та "Ой Морозе, Морозенку". Диригував його учень С. Марусевич. Концерт увінчався блискучим успіхом.

На превелику біду, за кілька місяців, 11-го вересня 1949 р. Гайворонський помирає передчасно. Поховано його на цвинтарі св. Івана, в Мидл Виледж, Н.Дж.

Перший посмертний концерт на честь нашого композитора відбувся 1950 р. Його дружина д-р Неоніля Гайворонська старалась по змозі популяризувати ім'я свого вельми заслуженого і шанованого чоловіка-музикотворця, пересилаючи його композиції для виконання всім, хто звертався до неї. За дбанням її та вдячних учнів вийшла в Нью-Йорку, 1954 р. докладна кинжка-біографія д-р Василя Витвицького "Михайло Гайворонський". На жаль, пані Неоніля не встигла видати друком принаймні найважливіші твори свого чоловіка. А вони неодмінно повинні бути видані синами української еміграції у США, не тільки з вдячності за все його життя віддане Україні та її народу, але і за цінність його творів.

За цілеспрямовану, всежиттєву працю на ниві рідної музики, з наближенням 40-ліття його невіджалуваної смерті, нашою невідкличною повинністю і обов'язком є видання друком творів Гайворонського.

СИРІТСТВО

Війна йшла своїми шляхами. Кожний день приносив нові жертви. Жадне місто, жадне село не знали, який буде наступний день, яка буде наступна ніч.

Натиск регулярних советських військ на втримані повстанцями райони збільшувався.

В село С. здалека долітали звуки розривів гранат, то тут то там вили собаки і неспокоєм наповняли серця мешканців.

Василева хата стояла при дорозі, на скраю села. Василь пішов у повстанці. Його дружина Марія осталась у хаті сама з малим, трирічним Андрійком. Її серце було неначе насилене на штики багнетів. Ловила кожну вістку про чоловіка, але вістки були щораз то рідші, щораз то сумніші.

Хоч би разом вмерти (думала Марія) не було б так страшно, але ж...

Прийшла неділя і коли люди почали збиратися до церкви, раптом, роздалися стріли машинових карабінів, в селі щинилася метушня, численні вибухи гранат розірвали повітря і по цілому селі запалали ватри горючих хат.

Василева хата догоряла, а перед хатою на подвір'ї лежало тіло Василя з лицем притуленим до землі, яку так любив. Його права рука затискала в пальцях кріс. З Марії не осталося ні сліду, вона згоріла у власній хаті. Василь не добіг до неї і впав на подір'ї поцілений кулею.

А під плотом сидів маленький Андрійко й плакав, плакав так, як тільки може плакати мале дитя, коли немає нізвідки помочі. Його личко й одяг, присипані попелом з палаючої хати, вмивали потоки рясних сліз, а ручки з затисненими кулачками тряслися вверх неначе грозили тим, що відібрали у нього й матір і батька.

Знеможена плачем дитина схилила голівку на пліт і заснула. Сусідка Марії, якої хата збереглася від вогню, прибігла по гарячій землі й вхопила малого Андрійка на руки. Він вперше спав сном, до якого не заколикала його мати.

Мара

КВІТИ І ЛЯПАСИ

Продовження

І побачила три дитячі голівки в голубому човні. Вони тихо виплили з-за купи камінних брил і попрямували просто до свого виміряного острівця.

Марія зраділа і розгубилася водночас. У неї опустилися руки. Спробувала гукати, задалегідь знаючи, що це марно. Звичайно, діти не чули. Вони б могли побачити Марію, коли б подивилися в її бік, але їм це й на думку не спало. Вони були переконані, що батьки й Соня все ще розмовляють зі знайомими пані Ольги. Адже Євген знав їх, бачив, як вони до них підійшли.

Глянула Марія туди, де залишила пані Ольгу. Остання вже підійшла до Соні й Степана. Що вони робили — не можна було розібрати. Надто далеко відстань лежала між ними й Марією. Діти ж наближались до острівця, іноді повертаючи голови в той бік, звідки приплили. Не в бік Марії, ні... Потім голубий гумовий човен сховався за острівцем і Марія пішла назад, але вже не кваплячись.

По дорозі зустріла Степана.

— Вони поплили на острів, — сказала йому.

— Ми бачили, ми їм махали сорочкою.

— Даремно махали, з такої відстані не видно, я спостерігала вас.

— Іди до пані Ольги, а я почекаю на них тут.

Пані Ольга нервувалась. Ні, вона кипіла. Перша фраза, яку Марія від неї почула наблизившись, була:

— Ну, він дістане!

— Пані Ольго, — сказала Марія, відчуваючи втому, — невже вам не зрозуміло, що вони чекали на нас і, не дочекались, вирішили пливати на острів?

— Що ж, вони сподівалися знайти мене на острові?

Ця думка пані Ользі так сподобалася, що вона взялась її розвивати:

— Про ваших дітей не кажу, але Євген мав би знати, що мені навряд чи захочеться чекати його саме там!

— Пані Ольго, зрозумійте, вони думають, що ми й досі теревенимо з вашими знайомими.

— А по-моєму, вони думають, що ми на острові!

— Мамо, перестань, — втрутилася Соня. — Що ж тут такого? Побудуть на острові й вернуться!

— Ти мовчи! Мовчи! Ти сама здатна лише на неймовірні дурниці!

— Я, будучи в човні, зробила б те саме.

— Ще б пак! Я б і не дивувалася. Але Євген мене дивує, він все-таки розумніший за тебе. Це вперше в житті сталося, що він цілий ранок, раз за разом, не слухає мене: їсти не схотів, уздовж берега не плив, а тепер ще й це!

— Ну, що ж "це"? — спитала Марія. — Чи не однаково, коли б вони попливли до острова? Все рівно саме він був метою сьогоднішньої прогулянки. Вони подивляться...

— Як це так — метою прогулянки?! Метою була ця затока! І ми сюди прийшли!

— Ні, пані Ольго. Навіщо ви так? Ви ж знаєте, що діти мріяли не про затоку, а саме про острів.

— Про острів? Уперше чую!

— Чому ж уперше? Вчора, коли ми з чоловіком відійшли, вони домовлялися про це у вашій присутності близько двох годин.

— Ну звичайно, мамо, — сказала Соня.

— Домовлялися про Косіріну! — твердила пані Ольга.

— Ні, мамо, про острів.

— Про Косіріну!

Нарешті. Марія зрозуміла, що сталося. Пані Ольга, єдина з усього товариства, ані разу не була в цій затоці й не знала про існування срібного острівця. Отож, природно, не збагнула, про що домовлялися діти.

— Пані Ольго, — сказала Марія, палко сподіваючись, що все з'ясується, — ви просто не зрозуміли, про що учора йшла мова, бо не знали про існування острівця. Тепер усе ясно і ви переконалися, що діти невинні. Заспокойтеся ж! Усміхніться! Ну!

— Він надумався шукати мене на острові! Ну, зажди ж! — сказала пані Ольга.

Між тим на тлі ясного неба одна по одній виринули три фігурки: більша, менша і ще менша. Вони поволі піднялись на горбок, чим, власне, і був острів, потім так само помалу зійшли його протилежним схилом. Усе це тривало найбільше десяти хвилин. Острів було оглянуто. Марія чекала, що діти випливають з-за нього, але вони більше не з'явилися.

А на мисі, на нагромадженому камінні чітко вирізьблювалася постать Степана в позі полководця.

Марії хотілося сміятися, бо з дітьми не сталось нічого лихого, бо світило сонце й синіло море, а ситуація була така безглузда, що ну, але вона боялась ще більше розгнівити пані Ольгу.

— *На березу пустинних волн стоял он, дум великих полн, и в даль глядел...* — вказала Марія на Степана.

Ефект перевершив її сподівання: пані Ольга й Соня розсміялися. Отже й Марія мала нагоду посміятися.

— Це нервовий сміх, — тут же пояснила пані Ольга.

— Цікаво, що зробить наш полководець? Чи

намне своїм солдатам вуха? Та годі вам, пані Ольго, удавати, ніби ви сердитесь!

— Але я справді серджуся, — вагомо сказала вона.

Марія замовкла: до острівця плів жовтий моторний човен. Він обійшов його навколо й поплив до Степана. А слідом — блакитний каяк... Степан попросив когось покликати дітей...

Ось вони вже при ньому... Ось уже рушають до матерів і сестри... Марія посміхалася, чекаючи на них...

— Ви також повинні покарати дітей. Якщо ми хочемо зберегти свій авторитет, то мусимо виступити зі спільних позицій. Чого ви все посміхаєтесь, не розумію? — звернулась до неї пані Ольга.

Після цих її слів обличчя Марії зробилося похмурим. Пані Ольга таки домоглася того, що вона перестала посміхатися!

— Ну, це вже занадто! — сказала Марія. — Ставши в цьому випадку на ваші позиції, я раз і назавжди втрачу свій авторитет. Мої діти не звикли, щоб їх карали без провини.

І незважаючи більше на пані Ольгу, вона наблизилась до води й сказала дітям, які вже виходили з човна:

— Виявляється, Євгене, твоя мама не знала, що ви збиралися їхати на острівцець.

Навіщо Марія це зробила? Що сподівалася тим врятувати? Їй про це ніколи було подумати. Вона діяла інстинктивно і, звичайно, нічого не врятувала.

Євген зробив крок до матері.

— Мамо... — хотів він щось сказати.

Мама дала своєму синові ляпаса. Потім другого.

Все було надуте: гумовий човен, Леся, Василь, гумові матраси, Євген, пані Ольга, Степан і т.д.

Вони навіщо обійшли затоку, минувши пляж, і зупинитися в такому місці, де купатись було немислимо: надто мілко й водорості чіпали за ноги.

Товариство розділилося. Пані Ольга з дочкою й сином сиділи далі від води, на високому березі, в холодочку, а сім'я Степана влаштувалася на прибережній камінні, під палючим сонцем, в прозорому повітрі, над прозорою водою.

Під оливою панували тиша, нерухомість і голод. Пані Ольга вирішила покарати сина і не дала йому їсти. Над водою снідали.

— Що ж тепер буде? — питала Леся. — Ми ж навіть не роздивились як слід на острові. А він такий прекрасний! Які там квіти! А яка крупна малина! Ми навіть не встигли наїстися.

— Які ж там можуть бути квіти? Певно, колючки, як і скрізь у Муртері?

— Ні, ні! — живо заперечив Василь. — Ми тут таких квітів ніде не зустрічали.

— Як бачу, на острові все незвичайно прекрасне.

— Ну, чому ти нам не віриш? І як ми можемо тобі

довести? Це ж би ще раз треба було поїхати на острів...

Підійшов Євген. Почав оглядати човен.

Леся і Василь теж, наче магнітом притягнуті, наблизились до нього й усі троє про щось таємниче зашепотіли.

— Так що, Євгене, поїдемо знову на острів? — спитала Марія.

— Мама заборонила, — відповів Євген. — Сказала, що як не послухаюсь, тиждень не дозволить купатися.

— Це остаточно?

— Остаточно.

Степан, який загорав, лежачи на матрасі, підвівся.

— Попробую позичити в когось човен, — сказав він і пішов у напрямі палаток та причалу.

Діти побігли слідом, а Євген повернувся до матері, опустився на матрас і сидів мовчки, сумний, ледь всміхаючись іронічно.

Марія задрімала на сонці й не зчулася, як Степан з дітьми знову опинився поруч неї.

— Не вийшло! — спитала.

— Ні, не виходить.

— Тату, — просили діти. — Це ж зовсім близьенько! Давай попливемо з надувним матрасом!

— Не так це близько, як здається, — зауважив Степан.

Діти спробували гратись, але нічого не виходило.

— Якби ви тільки побачили, які там квіти! — мовила Леся.

— І малина! — додав Василь.

— Подумайте, — сказала Леся, — яка ця пані Ольга! Я її ненавиджу!

— Так не можна, Лесю.

— А чому вона забороняє пливти на острів?

— Виховує Євгена. Він не послухався її.

— Це не правда! — палко сказала Леся. — Вона вчора була присутня під час розмови, чула, що ми збиралися на острів, і не боронила!

— Лесю! Спокій, тихо! Дорослі знають, що роблять. Ти ще всього не розумієш.

— А що тут розуміти? Ми весь час мріяли про острів, а тепер сидимо перед ним і тільки облизуємося!

— Лесю!

— Хіба не так? А який це чудовий острів! Він просто створений для того, щоб пережити аварію і врятуватися на ньому.

— А найгірше те, що ми сюди, може, й не прийдемо ніколи... — додав і своє Василь.

— Знаєш, — сказав Степан. — Я з ними попливу на матрасі.

— Ну, спробуйте, — згодилась Марія, тут же лаючи себе за легкодухість. — Спробуйте, але якщо пливти буде важко, зразу ж вертайтеся.

— Не турбуйся, — сказав Степан.

Він узяв надутий матрас на плечі й пішов берегом,

а діти весело перестрибували з каменя на камінь, поспішаючи за ним.

Марія спостерігала. Поки вони були на суші, в душі у неї панував спокій. Та щойно матрас опинився у воді, якраз навпроти острівця, її охопила тривога. Марія встала і, не дивлячись у бік пані Ольги, рушила понад самою водою та йшла доти, поки також опинилась навпроти острівця.

Степан і діти вже пропливли половину відстані. І якою ж далекою вона Марії тепер здавалася! Мати стежила за дітьми. Бачила, що вони вже втомлені. Такі безпомічні! Звичайно, можна потриматись за матрас, відпочити... Ах, як вона докоряла тепер сама собі. Така легковажність! Як можна було дозволити?!...

Напевно, майже крадькома озирнулась Марія назад, хоч знала, що пані Ольга не може її бачити.

Євген був біля човна... Ось уже в човні... Відчайлює... Гребе просто до Марієних малюків. Ще трохи — й вони вже дряпаються до нього в човен, а Степан зручніше вмощується на матрасі. І всі плывуть до острова.

Марія була безмежно вдячна тої миті Євгенові й ще більше пані Ользі, яка, виявилось, зовсім не була такою лихою. Мабуть, злякалась за дітей і послала сина на допомогу.

Марія не стояла більше, немов прикута. Тягар спав і вона рушила назад. Їй хотілося чим швидше бути поруч пані Ольги, щоб подякувати. Вона ішла тепер стежкою нагорі, поміж бур'янами, щоб скоротити дорогу, й зривала голубі та жовті колючі квіти. Вона думала про те, як добре дітям на острові. Які-то там квіти?...

Марія наблизилась до пані Ольги й, замість подяки, в неї вирвалося:

— Як це, що ви пустили Євгена на острів?

Правда, вона сказала це з миром в душі й з лагідною усмішкою, але відчула, що звучать ці слова не дуже-то ввічливо.

Проте пані Ольга ані трохи не збентежилась.

— А я його не пустила, — спокійно відповіла вона. — Він буде покараний.

— За що? — жажнулась Марія й знову побачила, як Євген вилуплював з води потомлених дітей. — Адже це шляхетний вчинок.

— Ще такого не було, щоб Євген двічі мене не послухався.

— Було, мамо — зауважила Соня.

— Ні, не було.

Марія почувала себе страшенно незручно.

— Пані Ольго, — сказала вона. — Чому ви заборонили поїздку на острів?

— Тому, що це небезпечно.

— Дурниці, — сказала Соня. — Яка тут може бути небезпека?

— Акули!

— Ах мамо, краще мовчи, коли не розумієш, — сказала Соня. — Тут нема відкритого моря, сюди акули не заходять.

— Добре, що ти все розумієш! Я знаю випадок, коли акулу привабив червоний матрас, — якраз такий, як у вашого чоловіка, — і в мить було по ньому.

Признатись, Марії стало моторошно, хоч вона бачила, що ніхто не боявся, а навколо острівця снувало кілька гумових човників, не більших за матрас. Вона замовкла й перебирала голубі й жовті колючки, роблячи букет. Бачила чоловіка й дітей на острові: вони обходили його навколо й Степан носив на голові матрас. "Від сонця захищається", — подумала. Ось вони наблизилась до човника. Діти посідали у нього з Євгеном. Степан поплив на матрасі.

— Цікаво, чи допливуть вони до берега! — сказала пані Ольга.

У Марії почало калатати серце. Вона не могла відвести погляд від тих, що плывли.

Та вони допливли. І вийшли на берег. І Марія бачила, як Степан шикуює їх. І в кожного був маленький букет квітів.

Вони ішли один за одним, з квітами в руках, і в Марієних дітей світилася радість в кожному русі, а обличчя Євгена, ба і вся його постать виявляли збентеження. І Леся простягнула Марії квіти, а Василь — Соні. І квіти були такі, яких Марія ніколи раніше не бачила. Голубі колючі кулі. І ще там були травинки. І якась гілочка зі сріблястими листочками. І Марія була щаслива і вдячна. А Євген простягнув букет своїй мамі. І вона вдарила сина по руці, і вибила квіти, і вони впали на землю й розсипалися. А мати відвернулася. І Євген оглянув винувато всіх по черзі. І такий він був молодий, і чистий, і дужий, і гарний. І були в його душі зародки шляхетності. Проростуть? Чи задихнуться, зіпрують, згниють?

"Вибач, Євгене, ми не хотіли заподіяти тобі стільки прикрости. Просто в нас інше життя", — подумала Марія.

— Вибачте, пані Ольго, — сказала вона вголос.

І вони зі Степаном зібрали свої речі та разом з дітьми пішли геть, додому, хоч наближалась дванадцята година і сонце палило немилосердно...

**ЗАОХОЧУЄМО ЧИТАЧІВ ЖЕРТВОДАВЦІВ
ЖЕРТВУВАТИ НА РІЗНІ ЦІЛІ З ПРИВОДУ
РАДІСНИХ ПОДІЙ У РОДИНІ!**

Що гитати?

ПОЕЗІЇ НАТАЛІЇ ЛІВИЦЬКОЇ ХОЛОДНОЇ

Зібрані поезії Наталії Лівницької-Холодної охоплюють доробок п'ятьдесяти років, від 1934 до 1985 року. Взявши до уваги такий широкий відтинок часу, є самозрозуміле, що не всі твори виявляють однакову якість, однак усі вони дають враження сповіді багатогранної особистості, яка творить з внутрішньої потреби, незапрограмовано. З технічної точки зору ці вірші не спричинюють незвичайних несподіванок: вони користуються традиційними ямбами, хорейми, дактилями й анапестами, часом розділеними цезурою ("Я пам'ятаю — гучали води" і подібне). Тільки де-не-де вірш ламає нормативність і стає живим тілом думки:

*Руки твої продані!.. але думка, як птах,
попід стелю, через мури й димарі
шугає,
сяде на камені, на гілці, на дротах
і слухає
як вітер прохолоджується гаєм.*

Мова в поетки — чиста й соковита, підсилена то рідкісними римами, чи асسونансами ("вулиці — скулиться", "черниця — присниться", "блискуча — кучера"), чи то алітерацією ("перед відчиненням у Вічність вікном", "вітер лиже леза трави" і т.д.) Часом вона вживає майже рим, майже асسونансів, спертих на тільки одну наголошену голосну, що надає віршові враження поетичної імпровізації.

У раних віршах помітна авра Олени Теліги*, може, Євгена Маланюка.

*Ти будеш воїн і муж,
Батько моїх дітей,
Вірністю спрагнених душ
Наше життя зацвіте.*

або:

*і ждуть поля полків залізних,
і прагне крови знов земля.
Сама скривавлена і грізна
Марія їх благословля.*

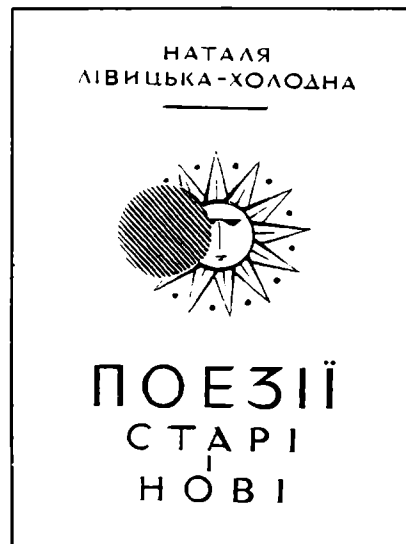
Однак, тут не йдеться про якусь свідоме запозичення, радше про спільну духову атмосферу, в якій творила плеяда пражських поетів, з якими еднають авторку духовні ниті.

У великій кількості поезій можна відчути незалежність Наталії Лівницької-Холодної, її маркантний темперамент, що проявляється особливо в її любовній ліриці. Багато чого з еротичних поезій авторки на смерть перелякало б менш обдарованих поетес, бо в поезії все можна сказати, але треба знати, як. Наталя Лівницька-Холодна знає, як саме, тому її поетична еротика ніколи не вражає вульгарно або трафаретно. Трафарети являються в авторки дуже рідкісно ("весняні мрії", "сонце й пахощі весни", "блакитна неба дальина"), зате часто знаходимо образи насичені прянощами дикої, майже варварської природи:

*Чорний погляд твій гордий і злісний,
Ти не хочеш прийняти любов.
Та дарма, я гадюкою стисну,
Я візьму з твого серця всю кров.*

Поетеса не приймає якихось розводнених почувань:

*Між нами пристрасть або смерть,
Червоний шал чи чорна згуба.*

або:

*І безкрила душа відважно
Вип'є знов, як отруту, гріх.*

Тільки справжній поет може собі дозволити на такий відважний образ:

*"Голос ваш, наче спів, заколише,
І присниться кривавий кошмар.
Будуть гинути в полум'ї хати,
Будуть маски кривавих облич...
На татарський аркан вас пійматиме б,
Волочити б за коси у ніч!"*

Весь час відчуваємо, що ці особисті поезії показують психологічні відтінки, чи пак емотивні коливання дуже плодотворної підсвідомості, яка не мусить бути філософсько послідовною, коли раз молиться, раз потопає в розпуці. (До речі: в Шевченка це також помітне.) Тут не йдеться про філософію, тільки про поезію, а безперечно Наталя Лівницька-Холодна — поет. Вся її творчість, то розгортання почувань і мислей, без порядку, без шукання глибших структур, так неначе хтось гортає в щоденнику. Вийняток

*Від редакції: "Ранні поезії" Н. Лівницької-Холодної були писані ще за кілька років перед тим, як О. Теліга вийшла на літературну арену. Ці вірші були друковані у "Літературно-науковому віснику" та у "Віснику" і лише пізніше були зібрані за тематикою у збірці: "Вогонь і попіль" (1934) і "Сім літер" (1937).

становить збірка "Сім літер", присвячена Україні, де читач знаходить тематичну послідовність.

Гама почувань, якою нас обдаровує авторка, справді широка й складна, часто навіть антетична. Кохання переходить у пристрасть, в любовний шал, у гріх, у кару, в каяття, в покуту, в страждання, в відчай. Рідний край перемінюється в пекло війни, в розбиті сподівання державності, в тривогу, в чужину, в відчуження, в тугу. А ще відчай перемішується з молитвою, любов з ненавистю, життя зі смертю, гнів із жалем, суд з ласкою, віра із зневірою.

Авторка довіряє своїй ворожитності й моделює слова мов віск теплою долонею. Її річка: "І під мостом зелені хвилі — Вдяглися в холод і метал"; небо "одягає синю ризу"; земля — "мати-повногруда"; сльози: "все недосказане й недописане — висне на кінчиках вій"; спомин: "десь дім стояв... мов рана незагоєна"; ніч: "місяць — мов татарський ніж, і міряє удари серця тиша"; відповідь: "вітрами помножена над жовтим морем нив; перемога: "і на місяці десь загнздаю — відьму й чорта, як пару кобил."

Можна б цитувати багато таких місць; вони свідчать про зрі-

лість цієї поезії, яку слід поставити стилем і сюжетом в українській літературі десь між Оксаною Лятуринською й Ліною Костенко.

На постійний мотив самотності й доживання смерти можна б відповісти поетці її власними рядками:

*Але самотність — це безмежність,
це воля,
це поклик безсмертя — не забуття,
це шлях перекотиполя
через незбагненність життя.*

В.С.

ЗУСТРІЧ У ВАШІНГТОНІ

Національної Сітки Жінок Зацікавлених Слов'янознавчими Студіями

Після повільного виявлення інформацій про катастрофу в Чорнобилі, американська преса перестала писати про це містечко на Прип'яті аж до 16 серпня, коли Радянський Союз нарешті подав звіт про катастрофу Міжнародній Атомній Комісії, яка засідає у Відні. Звіт обвинувачує робітників Чорнобиля в переведенні експерименту, але подає значно більш оптимістично межі катастрофи, чим це вказувало обчислення радіоактивної хмари в Західній Європі.

Ці способи обмеження інформацій — не подання цілої правди Радянським Союзом та опис тільки того, що творить новини на Заході — став темою обговорення Чорнобиля Національною Сіткою Жінок Зацікавлених Слов'янознавчими Студіями. Сітка постала приблизно шість років тому, щоб уможливити жінкам через взаємну співпрацю досягнути кращі успіхи у своїх кар'єрах, поглиблюючи знання предмету та як можна його ліпше представити. Сьогодні сітка, якої осідок є Вашингтон, нараховує приблизно 400 членів по цілій Америці. У вересні Сітка починає свою власну тижневу програму по телебаченні "Вікна у Радянський Союз".

У дискусії про Чорнобиль, яка відбулась у Конгресовій Бібліотеці, брали участь: Еллен Джовнс — спеціаліст внутрішньої політики Радянського Союзу; Марта Богачевська-Хомяк — історик, професор Джонс Гопкінс Університету; Джанет Шварц — соціолог, професор Американського Університету, та Марго Маніні — президент подорожньої агенції, яка організує студійні тури до Радянського Союзу. У

день вибуху в Чорнобилі група таких студентів якраз виїхала з Москви на чотириденні відвідини Києва. Д-р Маніні не могла одержати відповіді на свої стурбовані запитання від жодного з представників державних радянських установ, з якими вона особисто має стосунки вже майже вісім літ.

Серед присутніх було кілька осіб, які під час вибуху перебували у Східній Європі і які довідалися про катастрофу телефоном від членів своїх родин у США. Вони були особливо стурбовані можливими наслідками не лиш для них самих, але для ще не народжених своїх дітей.

Серед тем порушених того вечора були політичні наслідки катастрофи на так звану політику "відкритості" (одвертості) Горбачова, обмеження цієї політики, українська преса про Чорнобиль перед катастрофою, льокальна реакція, дискусія про національну мову як природній ресурс, який треба боронити. Підкреслено також те, що у перших днях катастрофи виступав від уряду прем'єр України товариш Ляшко, а тов. Горбачов виринув аж через два тижні. Коли у США була меншої скалі атомна катастрофа у Пенсильванії, президент Картер був у будівлі пошкодженого реактора через три дні по катастрофі.

Обізнання присутніх з темою та відлунням катастрофи наявно показало яку вдалу працю провадить ця організація у сприянні зрозуміння політичних, економічних та культурних процесів серед народів Радянського Союзу.

Вашінгтонка

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

Дзеркало діяльності СУА

Згідно зі структурою СУА, Головна Управа, керуючись статутом і конвенційними ухвалами, здійснює спільні почини організації, напрямляє і координує працю відділів безпосередньо, а також за допомогою Округних Управ. Базою організації є відділи, які виконують програму СУА в терені. Звітні листки відділів дають кожного року перегляд праці членства, образ організації. На жаль, досі не вдалось ніколи зробити повністю таких підсумків тому, що лише половина відділів звітує у визначеному реченці, частина зі спізнанням, а деякі взагалі не завдають собі труда.

Відділи одержують формуляри звітних листків у половині листопада і повинні виповнити їх і переслати до канцелярії СУА до 31-го січня. За 1985 р. прислали звіти до цього реченця 60 відділів, зі спізнанням 29, а до 10-го травня ц.р. ми не одержали звітів від 18 відділів, а саме: 58, 94, 95, 96 (Округа Дітройт); 9, 114 (Округа Південний Нью-Йорк); 19, 44, 52, 54, 112 (Округа Філядельфія); 110 (Округа Чікаго) і відділів далекого віддалення: 3, 27, 79, 107, 117 і 118. Підставою перегляду праці й висновків є звіти 90-ти відділів.

Приєднання нових членок виказують відділи: 1-ий — 10, 6-ий — 4, 15-ий — 8, 29-ий — 14, 62-ий — 6, 74-ий — 4, 92-ий — 3, 102-ий — 8. 16 відділів не робили заходів для приєднання членок, 25 відділів старалися, але безуспішно, 38 приєднали одну або дві членки, деякі з них втратили стільки або й більше, як придбали. Це дуже невідрадна статистика, яка вказує на те, що відділи не усвідомлюють важливості приєднання нових членок для збереження і росту організації. Можна виправдати відділи, які існують у місцевостях, з малими українськими громадами, однак важко повірити, що у великих осередках нашого поселення немає можливостей приєднання членства і заснування нових відділів.

Згідно зі статутом СУА (точка 98), ширші сходи повинні відбуватися раз у місяць, однак лише 12 відділів виконують цю постанову, 43 мають від 6 до 9 сходів на рік, 29 від 2 до 5, 6 відділів не виповнили цієї рубрики. Найбільш активні відділи скликають сходи 8 до 10 разів у рік, звичайно з програмою, стосовно до зацікавлення членок. Коли членство сходиться вряди-годи, це відбивається негативно на діяльності, членки не є поінформовані про поточні справи, завдання, затрачують почуття приналежності до організації.

У 1985 р. відділи влаштували 320 доповідей на різні теми (214 для членок, 106 для громади), 22 від-

діли організували курси, 28 відділів подбали про виставки мистецькі або народного мистецтва, 14 відділів мають спеціальні гуртки або програми, 31 відділів розпродували видання СУА. Головною ціллю нашої організації є збереження української ідентичності і культурної спадщини. Практичними засобами для здійснення цього це плянове і послідовне плекання її та збереження її культурних надбань, що є необхідне для затримання української ідентичності. Було б побажане, щоб відділи влаштували серії доповідей, гутірок чи курсів української мови, історії, літератури, мистецтва. Майже у кожній місцевості є одиниці, що радо помогли б нам поглибити знання у цих ділянках. Уже кілька років Екзекутива заохочує відділи відзначувати у місяці березні вклад української жінки в історію і культуру народу, що дало б нагоду членству ближче пізнати визначні жіночі постаті на тлі історії України, історії української еміграції та вшанувати сучасниць, що ведуть далі цю світлу традицію.

Кожного року появляється у цій справі проклямація президента США, і американські жіночі організації плянують заздалегідь березневі програми, видають друком показники зі списком організацій і темами доповідей чи іншої форми імпрез. Нас звичайно немає у тих списках. Наші відділи повинні не лише заплянувати і подавати до показників свою програму, але також, по змозі, влаштувати відповідну імпрезу і запросити членок місцевих американських жіночих організацій передусім у таких осередках, де відділи співпрацюють з клубами Генеральної Федерації.

У 1976 р. заходами СУА постав Український Музей, як важливий засіб збереження культурної спадщини, а також джерело дослідів та інформації про неї. Відділи можуть користуватися музейними каталогами і прозірками для влаштування імпрез, зокрема "днів" чи "тижнів" Українського Музею.

У культурній ділянці маємо великі можливості, часто готові матеріяли, лише треба брати їх до уваги при плянуванні праці і дещо змінити і усучаснити програму сходів чи імпрез відділів.

Акція приєднання членів музею з-поміж членства СУА триває далі і сподіваємося, що з нагоди 10-ліття Українського Музею вона буде більш успішна, як дотепер. Членські вкладки призначені на адміністративні видатки музею, які зростають постійно, тому збільшення членства є необхідне для дальшого його розвитку.

У 1985 р. 77 відділів вплатили вкладку по 100.00 дол. до Українського Музею, 16 відділів склали обов'язковий даток по 50.00 дол., 2 відділи по 25.00 дол..

21 відділів провадять світлички, в яких виховується понад 250 дітей, 5 відділів влаштовують дитячі забави або запрошують дітей до участі у програмах, 64 відділи не ведуть ніякої виховної праці. Включати дитину змалку в українське середовище це передусім обов'язок батьків. Громадські організації повинні іти назустріч їхнім бажанням, але не можуть відповідати за те, що тисячі українських дітей у віці від 3-ох до 5-ти років не користають зі світличок через байдужість батьків. Нам слід поширити виховну діяльність, однак наші заходи не можуть бути успішні без доброї волі та ініціативи батьків.

Стипендійна акція і референтура суспільної опіки це найкраще організовані ділянки праці СУА. Завдяки наполегливій і жертвенній праці референтки стипендій і її комісії та співпраці відділів, у 1985 р. виплачено 530 стипендій в сумі 95,045.00 дол. Стипендійну акцію піддержують 62 відділи, деякі з них приєднали десять або більше спонсорів, часом кілька членок відділу складають датки на спільну стипендію. Важко виправдати ті відділи, що досі не включилися до цієї корисної акції і не робили заходів, щоб приєднати спонсорів тим більше, що громада радо жертвує на ту ціль.

На посилки одягу, харчів, книжок відділи видали 41,246.00 дол. Не зважаючи на старання референтки суспільної опіки не вдалося досягнути повної координації, а саме, щоб пакунки йшли на перевірені адреси. Референтка має зв'язок з установами та довіреними особами у різних країнах і спрямовує допомогу туди, де є найбільш пекучі потреби. На медичну допомогу для дітей і молоді видано 8,825.00 дол. Завдяки заходам референтки впливають датки на фонд медичної допомоги від відділів і громади.

На 90 відділів, які звітували, 6 відділів не виповнили тієї частини звітних листків, які стосуються до

їхньої діяльності. Це означає, що ці відділи не виконали ніяких завдань організації.

Підсумки касових звітів відділів виказують на кінець 1985 р. високе сальдо, Головна Управа СУА закінчила рік дефіцитом, а "Наше Життя" мало недобір 18,094.00 дол. Відділи все ще жертвують на цілі, які не мають нічого спільного з цілями СУА.

Союз Українок Америки постав для здійснення важливих завдань у громаді, а не як організація збірниць на цілі інших організацій та установ. Від 1971 р. Екзекутива СУА старалася про податкові полегші для жертводавців на цілі СУА і тому повела акцію "фінансової перебудови", вислідом якої була *резолуція XVIII Конвенції, що зобов'язувала відділи жертвувати тільки на цілі і програми своєї організації*, що згідно з законом, є передумовою цього податкового привілею. У вересні 1979 р., по довгих заходах, Екзекутива СУА одержала повідомлення від *Internal Revenue Service*, що датки на цілі СУА можуть бути відчислювані від прибутку жертводавців. Цей податковий привілей важливий для всіх жертводавців на цілі СУА, зокрема спонсорів стипендійної акції, які вплачують на стипендії сотки, а то й тисячі доларів. Коли відділи будуть далі жертвувати на цілі інших організацій і установ, ми втратимо цей статус.

Загально відомо, що всі великі почини у нашій громаді були здійснені завдяки *особистій жертвенності*, а не через датки організацій. Найкращим доказом є списки жертводавців на різні цілі, які часто з'являються в українській пресі. При мільйонових збірках сто, двісті а навіть кілька тисяч доларів, які складають наші відділи, не мають великого значення, однак ці суми є дошкульною втратою СУА.

Кожна членка може дати жертву праці чи грошей на організації чи громадські акції, які є їй близькі, а фонди здобуті під іменем СУА мусять бути призначені на здійснення завдань СУА на місцях та підтримку спільних починів організації, згідно зі статутом та конвенційними резолюціями. Час уже, щоб кожна з нас стала добродійкою на різні цілі з власної кишені, а не з каси відділу.

Закінчення: "ЧИ МОЖНА ЗАБУТИ?"

Марта не може відірвати очей від танку, бачить у ньому вояка в дивній стіжкуватій шапці... І раптом огортає її жах... Вона бачила такого вояка на поштових значках, які колись збирала, це ж значок ССРС. З переляку не може рушитися, знає, що значить ССРС... Пригадує "Холодний Яр" Горліс-Горського, що залишив у неї приголомшливе враження. Це триває одну хвилину, але Марті видається, що це вічність. Опритомнює, і біжить до підвалу, де чекає мама. Тихенько розказує, що бачила. І до сьогодні не може забути виразу в очах інженера С. і сліз в очах мами.

— Що вони тут роблять?... Що буде з нами?...

Але скоро довідуємося. Німці домовилися з Советами і відступили за Сян. Почався час, якого не можна забути. Ще не раз Марті сниться, а може це не сон, а тільки жахливе пережиття...

Вісті з Централі

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

July 1, 1986

Dear Ms. Rozankowsky and Ms. Bohachevsky-Chomiak:

This is relative to your letter about the recent unfortunate accident in Chernobyl.

As you are aware, the President has publicly expressed our country's concern for the people there and our willingness to give whatever aid we can.

Because of the numerous requests for appointments to discuss this disaster, we are unable to schedule the time for such a meeting.

The President thanks you for writing him, and asked me to convey his appreciation for your interest.

With best wishes,

Sincerely,

FREDERICK J. RYAN, JR.
Director, Presidential
Appointments and Scheduling

INTERNATIONAL ATOMIC ENERGY AGENCY
AGENCE INTERNATIONALE DE L'ENERGIE ATOMIQUE
МЕЖДУНАРОДНОЕ АГЕНТСТВО ПО АТОМНОЙ ЭНЕРГИИ
ORGANISMO INTERNACIONAL DE ENERGIA ATOMICA

WAGRAMERSTRASSE 5, P.O. BOX 100, A-1400 VIENNA, AUSTRIA
TELEX 1-12645, CABLE: INATOM VIENNA, FACSIMILE: 43 222 230184, TELEPHONE: (222) 2360

IN REPLY PLEASE REFER TO:
PRIERE DE RAPPELER LA REFERENCE

DIAL DIRECTLY TO EXTENSION
COMPOSER DIRECTEMENT LE NUMERO DE POSTE

230-J2-41.SSR

3 June 1986

Dear Madam,

I write in response to some 200 letters addressed to the Secretary-General of the United Nations and to the Director General of the International Atomic Energy Agency from various branches of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.

You will now be aware from reports by the media, that the Director General of the International Atomic Energy Agency and two of the Agency's senior technical experts visited the USSR between 5 and 9 May 1986, upon the invitation of the Soviet Union.

The press communiqué which was issued in Moscow and the summary description by the Agency's representatives after their visit to the Soviet Union are attached herewith for your information. I also include the relevant information provided by the USSR authorities on the accident.

A special session of the Agency's Board of Governors was held on 21 May 1986 to discuss the issue and to make certain recommendations and suggestions. The summary of conclusions, as agreed at the end of the Board's deliberations is also attached to this letter.

I hope you will find this information useful.

Yours sincerely,

Christopher Herzog
Director
Division of External Relations

NEW YORK LIAISON OFFICE

UNITED NATIONS ENVIRONMENT PROGRAMME
PROGRAMME DES NATIONS UNIES POUR L'ENVIRONNEMENT

HEADQUARTERS
P.O. BOX 9502
Nairobi, Kenya
CABLE ADDRESSES: UNENR/ENV/UNEP

RUSSIA, BR
UNITED NATIONS, N.Y. 10017
TELEPHONE: (212) 462-4600
CABLE ADDRESSES: UNENR/ENV/UNEP

16 June 1986

Dear Madame,

During the last several weeks I have received a considerable number of letters from your members all expressing their deepest concern over the accident at Chernobyl and requesting UNEP's assistance in this matter.

Please be assured that the Executive Director of UNEP does indeed share the concerns of your members and will certainly continue his initiatives to enhance the safety of nuclear technology and to alleviate as far as possible environmental damage, loss of property, injury and, more importantly, human suffering.

In this connection I wish, through you, to assure your members that their concerns have been brought to the attention of the Executive Director who, I have no doubt, will give them his closest attention in order to make a proper response.

Yours sincerely,

Noel J. Brown
Director

The President
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
10B, 2nd Avenue
New York, NY 10003

Подаємо деякі відповіді, які надійшли до Канцелярії США на листи, що були вислані членам США, в справі Чорнобилю.

Some letters sent to UNWLA Headquarters in response to UNWLA members' letters in regard to the catastrophe in Chernobyl.

Дещо від стипендіатів СУА та про них

Уривки листів деяких градуантів:

...Пишу до Вас цього листа щоб повідомити, що дякувати Богу я закінчив факультет. Я дуже вдячний Вам, СУА та особливо спонсорам, п-і Софії Дусанівській та в минулих роках 25-му Відділові СУА, бо одержані стипендії від 1979 р. дали змогу оплатити школу та закупити книжки. Тепер я працюю у банку та беру курс англійської мови.

Все вдячний ... Богдан Бундза.

...З великою радістю пишу, щоб повідомити Вас, що з Вашою допомогою та стипендією СУА я закінчила школу. Моя сердечна подяка моїм спонсорам.

Марія Анна Корчагін

(Марія закінчила середню школу. Її спонсори: Александра Шимоняк та А. Сокологорський і Б. Борисевич)

...Закінчила я учительський семінар та 20 грудня 1985 р. відбулася моя форматура. Тепер я можу вчити малих дітей, але я надіюся ввійти на університет та студіювати педагогію. Моє щире спасибі Вам СУА та моїм спонсорам Панству Сливоцьким з Нью-Йорку, що уможливили мені дійти до ідеалу.

Бернадета Ткачук

(Бернадета успішно склала вступний іспит до університету та студіює географію. Подружжя Сливоцькі далі їй допомагають, за що ми їм дуже вдячні.)

...Маю велику новину Вам сказати: тепер я працюю у федеральному шпиталі. Праця реалізує мене, тішуся кожного дня та згадую допомогу СУА, бо без вашої опіки цього не досягнула б...

Ірасема Кіто Пovalюк

(Ірасема закінчила медсестерство в 1984 році — її довголітньою спонсоркою була п-і О. Салдит)

...За Вашою допомогою я закінчила університет. Щиро дякую СУА та моїм дорогим спонсорам пані Оксані Мигаль, що мені помагали від 1983-го року.

Методія Щербата

Бернадєтта Ткачук Bernadette Tkaczuk

Цього року велика кількість стипендіатів дісталися на університети. Поздоровляємо їх, бо вступні іспити є дуже тяжкі. Радіємо, що можемо стипендіями далі їм допомагати. Дякуємо спонсорам за підтримку.

*Анна Кравчук
референтка стипендій СУА*

ВДРУГЕ НАГАДУЄМО..

Під час XXI Конвенції СУА відзначить знову молодих жінок-українок за їхні надзвичайні досягнення. Відділи отримали в тій справі обіжного листа разом із запитником-формуляром, щоб зголошувати кандидаток на це відзначення до 31-го жовтня 1986 р.

Деякі члени Комісії Стипендій СУА при праці. Зліва: Люба Сіра, Надія Нунка, Орія Яцусь.

A few members of the UNWLA Scholarship Program Committee: (l-r) Luba Sira, Nadia Nynka, Orysia Yatsus.

Повідомляємо, що від 17-го липня 1986 р. (це півріччя у школах у Південній Америці) було виплачено 605 стипендій учням і студентам у Бразилії та Аргентині в сумі 112,491.00 дол. через Стипендійну акцію СУА. Щиро дякуємо усім спонсорам та жертводавцям!

З усіх стипендіатів СУА залишились 45 учнів середніх шкіл котрі ще не мають спонсорів, тому вони отримали по 50.00 дол. із стипендійного фонду.

Перед нами виплати стипендіатам СУА до Європи. Отже просимо спонсорів вплатити свої датки до Стипендійного фонду якнайшвидше, щоб ми могли їх переслати до Ваших учнів та студентів.

Анна Кравчук,
референтка стипендій СУА

ЗУСТРІЧ ІЗ СТИПЕНДІАТКОЮ СУА в домі Подружжя Кіндрачуків на Глен Спей

Марселя була вибрана парафією Св. Йосафата у Прудентополі, Парана, Бразилія, брати участь в тритижневім курсі танців на "Верховині" під керівництвом примибалерини Р. Прийми-Богачевської. З нею також був вибраний Еміль Харний. Під час їх перебування на "Верховині" ними сердечно заопікувалися членки 62-го Відділу СУА, де вони були щоденними гостями в домі голови 62-го Відділу СУА. Тут Марселя мала нагоду зустрінутись зі своїм довголітнім спонсором, М. Бойчуком, та особисто йому подякувати за опіку. Марселя є на останнім році педагогічних студій. На прощання спонсор, п. Микола Бойчук та членки 62-го Відділу СУА щедро їх обдарували грошми та дарунками.

Зліва: Д-р Теодозія Савицька, Анна Кравчук (реф. стипендій СУА), Марселя Остапів, довголітня стипендіатка подружжя М. Бойчуків, Ірина Кіндрачук, (голова 62-го Відділу СУА), Еміль Харний з Бразилії, інж. В. Сосяк, Стефанія Осадца, (реф. сусп. опіки 62-го Відділу СУА)спереду маленький Марко Кіндрачук.

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

В МІСЯЦІ ЛИПНІ 1986 р. ВПЛИНУЛО:

Округа Філядельфія 300.00 дол.
 99-ий Відділ СУА, Вотервліт, Н.Й. 1,000.00 дол.
 2-ий Відділ СУА, Честер, Па. 100.00 дол.
 52-ий Відділ СУА, Філядельфія, Па. 100.00 дол.
 10-ий Відділ СУА, Філядельфія, Па. 50.00 дол.
 Самопоміч Рочестер, Н.Й. 200.00 дол.
 Стефанія Вовчак, Філядельфія, Па. 25.00 дол.

Збіркові листи відділів СУА:

67-ий Відділ СУА, Філядельфія, Па. 265.00 дол.
 121-ий Відділ СУА, Брітен, Кон. 45.00 дол.

Разом: 2,085.00 дол.
 Досі вплинуло 71,232.00 дол.
 Разом: 73,317.00 дол.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ "НАШОГО ЖИТТЯ"

ІНСТРУКЦІЇ ПЕРЕСИЛКИ ПЕРЕДПЛАТ ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ"

1. Листу передплат проситься помножити стільки, скільки потрібно.
2. Збирати передплати від членів відділу, вписувати на листу *тільки ті прізвища* за які висилає передплату та разом із чеком пересилати до адміністрації "Нашого Життя".
3. Написати "нова" біля прізвища нових передплатниць.
4. Зміни адрес подавати на окремій листі, подаючи точно — стару і нову адресу (друком).
5. Проситься додержуватись інструкцій поданих в обіжнику в справі передплат "Нашого Життя" з 10-го травня 1976 р

ПЕРЕДПЛАТА "НАШОГО ЖИТТЯ"

Відділ ч. _____

Прізвище і адреса (в англійській мові)	Передплата	Пресфонд	Для вжитку адмін. "Нашого Життя"
Name: _____ Address: _____ _____			
Name: _____ Address: _____ _____			
	Разом _____		

Весільні вінки-картки
Cards depicting
Ukrainian wedding
wreaths

У КАНЦЕЛЯРІЇ СУА МОЖНА ЗАМОВИТИ ТАКІ ВИДАННЯ:

КНИЖКИ

	ціна
ПОЕЗІЇ, СТАРІ І НОВІ. <i>Наталія Лівицька-Холодна</i>	15.00
РІВНОАПОСТОЛЬНА СВ. ОЛЬГА. <i>о. І. Нагаєвський</i>	1.50
ТВОРЧИЙ ШЛЯХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ. <i>д-р А. Княжсинський</i>	2.25

ПІДРУЧНИКИ

ПРОГРАМА ЗАЙНЯТЬ У СВІТЛИЦКАХ. <i>Віра Андрушків</i>	3.00
ПРОГРАМА ЗАЙНЯТЬ У СВІТЛИЦКАХ. <i>А. Смеречинська</i>	3.00

КУХОВАРСЬКІ КНИЖКИ

КУХОВАРСЬКІ ПРИПИСИ. <i>Н. Костецька</i>	5.00
ПЕЧИВО. <i>Н. Костецька</i>	1.50
УКРАЇНСЬКІ НАЗВИ З КУХОВАРСТВА Й ХАРЧУВАННЯ. <i>Наталія Чапленко</i>	6.00
УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ. <i>З. Терлецька</i>	8.00

ДИТЯЧІ КНИЖКИ

КІТ МУЗИКА. <i>Діма</i>	2.50
У НАМАЛЬОВАНОМУ СВІТІ. <i>Ганна Черінь</i>	3.00

ТАСЬМИ

КОЛЯДКИ Й ШЕДРІВКИ (для дітей)	7.00
СЛУХАЙТЕ І СПІВАЙТЕ (для дітей)	6.00
"ЦІЛИЙ СВІТ ВЕЛИКА ШКОЛА" <i>Казка для дітей</i>	5.00

КАРТКИ

ВЕСІЛЬНІ ВІНКИ (мал. <i>Слава Геруляк</i>)	8 карток = 2.00
	1 картка = 0.25
РІЗДВЯНА КАРТКА (мисткині <i>Зої Лісовської</i>)	0.50

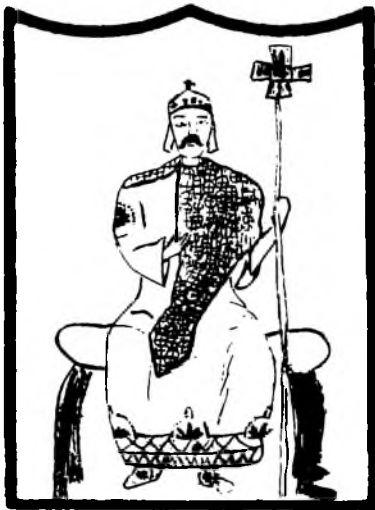
ВЗОРИ

ВЗОРИ — поодинокі в листках	0.50
ВЗОРИ В АЛЬБОМАХ. <i>Серія ч. 5 (10 таблиць)</i>	5.00
ВЗОРИ ДО ВИШИВАННЯ (альбом). <i>Ірини Сенік ч. 7 (12 таблиць)</i>	6.00
СОКАПЬСЬКІ ВЗОРИ В АЛЬБОМАХ <i>ч. 6 (12 таблиць)</i>	6.00

ЦІНИ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПОШТОВОЇ ПЕРЕСИЛКИ

ЗАМОВЛЕННЯ ПРОСИМО ПЕРЕСИЛАТИ НА ТАКУ АДРЕСУ:

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
108 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
212/ 533-4646

Оленка Ройовська (6 років)
учениця школи при церкві св.
Духа в Брукліні

Хрищення Руси ~ України в Уяві Українських Дітей

64-ий Відділ США працює вже кілька років над проектом видання книжки дитячої творчості з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України. Ми розіслали листи до українських церков, шкіл українознавства і молодечих організацій, нав'язували особисті контакти, та повідомили про це Координаційний Комітет для відзначення 1000-літнього Ювілею.

Надіючися, що школи і молодечі організації приймуть нашу ідею з ентузіазмом, ми оголосили конкурс, в якому мали брати участь українські діти і молодь у віці від 5-ти до 16-ти років. Учасники конкурсу мали представити в слові або образі хрищення України та події зв'язані з цим. Вибрані назначеною комісією праці дітей мали бути поміщені у згаданій книжці. Під час ювілейних святкувань пляновано виставку всіх надісланих експонатів.

На жаль, українська спільнота не виказала належного розуміння і особливого зацікавлення. Не зважаючи на наші великі зусилля ми одержали незадовільну кількість рисунків, малюнків і письмових праць від молодих учасників. Тому що маємо мало експонатів не можемо перевести конкурс, так як було заплановано і оголошено в пресі. Однак нечисленні надіслані праці дітей є настільки цікаві і гарні, що ми рішили поміщувати їх систематично на сторінках "Нашого Життя".

Якщо в цей спосіб викличемо бажане зацікавлення і позитивний відгук та дістанемо достатнє число експонатів, то зможемо зреалізувати наш первісний задум а саме: видати (хоч може спізнено) книжку дитячої творчості.

Зоряна Качурак (13 років) Школа
Українознавства т-ва "Рідна
Школа", Філадельфія.

Зоряна Качурак 21 травня 1991
1000-тя Хрищення України
Я хотіла би згадати про те Хрищення
на Україні у величезній державі. Я
хотіла би, щоб ця державу прикрашали всі
краси світу. В цей день повинні бути
великі святя по усій Україні всі державні і
приватні діти мають участь у цьому святі. Святю
повинні оформити свої церкви і згоріти будувати це
святю. Велике щастя повинно бути
како пам'ятника Володимир Великого, який
охрестив Україну 988 році. На цьому тор-
жестві повинні бути представники з усіх
країн світу. Це величезне повинні подя-
кити і люблять згадувати україн-
ський народ.
На цей урочистості ми повинні по-
казати свою державність, бо без неї не ба-
вити нам України - великої і величезної.
У торжестві повинні прохрестити
ураю світу, всюди де є українські посе-
лення, і показати всім народам світу
моду одіти, од своєї рідної землі.

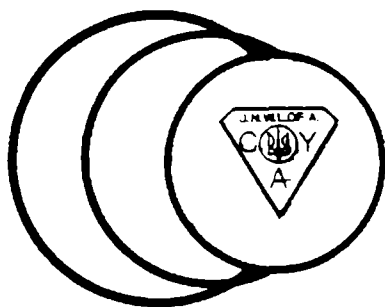

Марко Брикович (11 років) —
ученик школи Українознавства
"Самопоміч", Нью-Йорк. (Рисунок
власної ініціативи).

Марта Перфецька (13 років)
Школа Українознавства т-ва
"Рідна Школа", Філадельфія.

ЩЕ НА ТЕМУ ЧЛЕНСТВА

Членство є підставою кожної організації, також і нашої. У цій статті висловлюю свої думки про приєднання членства до Союзу Українок Америки.

У минулих числах "Н.Ж." багато писалося про членство СУА, хто може стати членкою, які є її обов'язки та привілеї. Були заклики до наших членок, щоб з нагоди 60-ліття СУА кожна з нас приєднала бодай одну членку до свого відділу, або вільну членку. Справа приєднання членства до СУА є досі дуже актуальною для нашої організації.

Щоб приєднати нову членку, нам треба її поінформувати, що Союз Українок Америки в 60-ліття свого існування гордиться не абиякими досягненнями у різних ділянках праці:

а) У ділянці *СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ І СТИПЕНДІЙ*, СУА стоїть на першому місці серед українських організацій світу. На підставі зіставлення допомоги із Звіту Світової Ради Суспільної Служби СКВУ за 1985 рік ("Вісник", травень 1986 р. ст. 29) Союз Українок Америки (тобто відділи СУА) склав на різного роду допомоги 134,157.87 дол. На другому місці стоїть ЗУАДК — 76,838.93 дол. на третьому місці Суспільна Служба Українців Канади — 65,470.41 дол. і т.д.

б) *ЗВ'ЯЗКІВ* — СУА є членом Національної Ради Жінок Америки. Представниці СУА беруть участь у Міжнародних Жіночих Конференціях та Конвенціях Генеральної Федерації Жіночих Клубів, де мають нагоду ознайомлювати делегаток цілого світу з історією, культурою і визвольними змаганнями українського народу. Саме через присутність наших делегаток і обсерваторок на 24-ій конференції Жіночої Ради в Лондоні ц.р. та за їхнім старанням була прийнята на пленарній сесії "Заява стурбування" про нуклеарний вибух у Чорнобилі. ("Н.Ж." червень 86 р. ст. 5-6, та 25-29.)

В той час відділи СУА та поодинокі членки перевели акцію писання листів стурбування в тій справі, і тисячі їх вислано до Президента Реґана, Об'єднаних Націй, Агенції Міжнародної Атомової Енергії, до сенаторів і конгресменів. На ці листи Екзекутива одержала відповіді, які помістимо у "Нашому Житті".

в) СУА заохочує *МОЛОДЕ ЖІНОЦТВО* до активної участі у житті української громади та вже вдруге є спонсором української жіночої конференції "Українська жінка у двох світах" ("Н.Ж.": березень-квітень 86 р., ст. 29 і травень 86 р., ст. 19-20).

На ХХ-ій Конвенції СУА відзначив молодих українських жінок за їхні наукові й професійні досягнення ("Н.Ж." ч. 5-6, ст. 14-15, 1985). Подібне відзначення заплановано на ХХІ Конвенції СУА у 1987 році.

г) Заснування Українського Музею в Нью-Йорку у 1976 році без сумніву є одним з найбільших досягнень СУА. Музей став центром інформацій про українську культуру і мистецтво не тільки для українців але і для чужинців. Музейні виставки є на професійному рівні. Каталоги виставок є надзвичайно цінним джерелом для студентів українського мистецтва.

Це тільки досягнення останніх років праці СУА. Не можемо поминути праці постійних ділянок, як *ВИХОВНОЇ, КУЛЬТ-ОСВІТНЬОЇ І ВИДАВНИЧОЇ*.

Ті жінки, які ще досі стоять поза нашою організацією, напевно ще не є поінформовані та не здають собі справи з того, яку велику роль відіграє Союз Українок Америки в українській громаді та в американських і Міжнародній Жіночій організаціях.

Про всі ці досягнення є докладні звітлення у журналі "Наше Життя". Коротка історія СУА, статут і різного роду брошури доповнять новій членці інформації про цілі, завдання і працю СУА.

В ЯКИЙ СПОСІБ ПРИЄДНУВАТИ ЧЛЕНСТВО?

Ми можемо приєднувати нових членок різними способами.

ПЕРШИЙ СПОСІБ — найбільш успішний — це на *особистій базі*, членка — членку! Це не значить, що кандидатка, мусить приступити до того відділу СУА, до якого Ви належите. Ви тільки зацікавте кандидатку працею СУА, а вона сама повинна рішення, в якому гурті хоче перебувати і який відділ їй буде підходити.

ДРУГИЙ СПОСІБ — це *акція приєднання* членства з доручення відділу. Цим повинна зайнятися організаційна референтка відділу із своєю комісією. Вони повинні приготувати листа із запрошенням стати членкою СУА, подаючи коротку інформацію про працю СУА, залучити брошуру — Історію СУА і членську заяву та розіслати на адреси осіб, яких хочемо приєднати до нашої організації. Згодом, за тиждень чи два, зателефонувати до тієї кандидатки і нав'язати з нею ще особистий контакт.

У виготовленні листа з запрошенням може допомогти стаття "Членка СУА" "Н.Ж." березень-квітень 86 р., ст. 28 і 29. ..."точки ділянки праці".

Коли маєте більше кандидаток, тоді корисно запросити їх на інформативний вечір про СУА. Вечір повинен бути цікавий, його програма мусить показати працю СУА. Для цього можна використати альбоми діяльності відділу, видання СУА та "Історію СУА у прозірках" або цікаву доповідь на ту тему. Часами з таких зустрічей може постати новий відділ, тоді треба ввійти в контакт з організаційною референткою і головою даної округи, які подадуть усі потрібні для цього інформації.

Коли існує можливість створити відділ далеко від округ, тоді якась одна особа мусить взятися за це діло. Вона повинна порозумітися із заступницею голови СУА для справ організаційних від якої одержить потрібні інформації і допомогу.

Дуже важливим є, щоб нові членки не почували себе відчуженими і самотніми. Їм треба дати відчуття, що ми радо їх вітаємо у своєму гурті. Також треба їм дати змогу зацікавитися із системою праці організації і не накидати відразу на них забагато обов'язків, бо це часто знеохочує нову членку.

Не забуваймо також про жінок-українок, які живуть далеко від українського середовища. Їх можна приєднати як ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СУА. Коли одержите їх згоду, посилаємо їм заяву, яку просимо повернути разом із вкладкою в сумі 30.00 дол. (що включає передплату "Н.Ж.") до Канцелярії СУА. Вільний член Екзекутиви — Ірина Куровицька має постійний контакт з вільними членами СУА.

Приготувавши обдуманий план приєднання нових членок, берімся, Дорогі Пані, до праці!

Марта Данилюк
заступниця голови
для справ організаційних

ЧЛЕНСЬКА ЗАЯВА

Прошу прийняти мене в члени, як ВІЛЬНУ ЧЛЕНКУ СУА. Зобов'язуюся притримуватись постанов статуту СУА та передплачувати журнал "Наше Життя".

Ім'я і прізвище

Працюю так ні частинно

Моє спеціальне зацікавлення, знання, професія тощо:

Вік: 22-30 р. 31-45 р. 46-55 р. понад 55 р.

Родинний стан:неодруженаодруженавдова

Належу до таких організацій:

.....
Підпис

.....
Дата

Адреса

Телефон

APPLICATION FOR MEMBERSHIP

I would like to join UNWLA, as a MEMBER-AT-LARGE. I pledge to comply with all the provisions of the UNWLA Bylaws and to subscribe to "Our Life" Magazine.

Name

Employed yes no part time

My skills, profession, special hobby, etc.

Age 22-30 31-45 46-55 over 55

Marital status: single married widowed

Membership in other organizations

.....
Signature

.....
Date

Address

Telephone number

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLIII

SEPTEMBER 1986

Marta Baczynsky

THE UKRAINIAN MUSEUM

A Bridge Between Generations

The building of the Ukrainian Museum in New York City with the idea that it become an institution representative of Ukrainian culture within this center of politics, the arts and tourism, is being welcomed with enthusiasm by Ukrainian Americans of many generations.

The need for such a museum has been acknowledged for a long time. In the 1920's when immigrants were subjected to the pressures of assimilation, members of the Ukrainian National Women's League of America began to collect examples of folk art with the hope that perhaps in the future they could be instrumental in creating a museum.

In 1933 the organization purchased a sizeable representation of Ukrainian folk costumes in Lviv, which consequently were exhibited at the World's Fair in Chicago. For many years "Soyuzianky" protected these priceless objects, since there was not a single, special place for them. This ethnographic collection was enriched with artifacts brought to the United States by the post-war immigrants.

When, at the initiative of the UNWLA, the Ukrainian Museum became a reality, there began a systematic purchasing of examples of folk art brought from Ukraine, in order to enlarge existing collections. A History Department was formed with a large photographic archive, recording particularly the lives of Ukrainian communities in the United States, as well as an Art Department, which is in the process of collecting works of Ukrainian artists. The Museum has received and continues to receive countless treasures to add to its collections. A good indication that they will continue to flourish.

The Ukrainian Museum is the cumulative acquisition of generations. It is no surprise that many individuals from the third or fourth generation of Ukrainian immigrants enthusiastically join the project for the development of the Museum. Their hope is to enlist the cooperation of those who were once active in Ukrainian communities, but have lost touch. Also, young professionals, the children of post-war immigrants see the Museum project as their chance to actively participate in the Ukrainian community.

In time, many of our organizations will cease to exist; misunderstandings and arguments will blow away with the winds. But, the representations of the Ukrainian arts, our culture, history, particularly the history of the Ukrainian immigration in the United States will remain. These must be preserved for they are our national treasure. The Ukrainian culture, our love for it, our pride in our heritage and our strong desire to preserve it, to show it off before the world and to pass it unscathed to our children and grandchildren will revitalize our future generations.

Hopefully, Ukrainian Americans will always be sensitive to the importance of the Ukrainian Museum as a mirror reflecting the achievements of our nation. We are confident that future generations will continue to support the Museum and nurture its growth.

Dr. Bohdan Cymbalisty
(translated from Ukrainian)

*CONTEST
FOR CHILDREN AND YOUNGSTERS
Commemorating the Millennium of Christianity in
Ukraine*

Several years ago UNWLA Branch 64 of New York proposed a plan to hold a literary and art contest for children and young adults commemorating the Millennium of Christianity of Ukraine. During the XX Convention the Education Committee Chairman of the Executive Board organized an exhibit which featured several of the contest entries. The purpose of the exhibit at that time was to elicit a greater interest in the contest, particularly from members of UNWLA.

Unfortunately, the response has been minimal despite letters, announcements and advertisement sent to UNWLA Branches, Churches and community organizations.

To honor this historic event the Ukrainian community is organizing on a large scale, planning scholarly conferences and anticipating published works. But, one may ask, what is being done to encourage our youngsters to take part in these planning activities. It is sad to say that within the scope of these undertakings there is hardly any focus on youth. By neglecting to include our young people in this all-encompassing project, we are denying them a sense of history, their history, their heritage.

Parents, grandparents and teachers are urged to emphasize the importance of this event by encouraging our youngsters to enter this contest.

Ukrainian National Women's League of America, through the initiative of Branch 64 in New York, announces a contest for children to commemorate the Millennium of Christianity in Rus'-Ukraine.

REQUIREMENTS

Through pictures drawings, paintings or the written word contestants are asked to recreate some aspect of the historical event of the official acceptance of Christianity by our ancestors in the year 988 A.D. and the subsequent influences this had on the development of Ukrainian culture and history.

WHO MAY ENTER THE CONTEST?

Contestants must be between the ages of 5-16 and be of Ukrainian descent.

Also, children not formally enrolled in Ukrainian language courses or schools, but who are learning Ukrainian language and history privately are encouraged and invited to participate in the contests.

SUGGESTED TOPICS FOR CONSIDERATION:

1. The baptism of the Kievan people in the Dnieper River
2. The toppling and drowning of the pagan idol Perun
3. Prince Volodymur presiding on his throne
4. Volodymur's heraldic symbol — the trident, Tryzub
5. Sts. Volodymur and Olga
6. Apostle Andrew blessing the hills of Kiev
7. A monk of Pecherska Lavra (Kievan Cave Monastery)
8. Legends
9. What can I tell my friends about the Millennium of Christianity in Ukraine?
10. What is the difference between Rus' and Russia?

PURPOSE:

To incorporate the works of contestants in a book, which will represent how children of Ukrainian heritage view the Millennium of Christianity in Ukraine. Each entry published will give credit by showing the contestant's name, age, school and country.

During the formal celebration of the Millennium, and exhibition will showcase these entries.

Each entry will be evaluated by a panel of judges.

Once again, we reiterate the underlying aims of this contest:

- To actively involve our youth in the planned commemoration of the Millennium.
- To encourage the learning of Ukrainian language and history.
- To leave a document which will show that during this historical celebration, we focused particular attention on our youth.

FOR ADDITIONAL INFORMATION CONTACT:

UNWLA — Branch 64
108 Second Ave
New York, NY 10003

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

The Executive Committee of the UNWLA announces that the panel judging the VIII Literary Contest of Lesia and Petro Kovaliw did not award any prizes. The distinguished jurors were Dr. Assya Humesky, Dr. Laryssa Onyshkevych and Wasyl Sokil.

The jury did give special commendation to the novel *Ostaniy Postril (The Last Shot)* by Roman Kolisnyk, for its interesting unfolding of the story which presents a segment of the Ukrainian fighting forces during World War II.

UNWLA, INC SCHOLARSHIP PROGRAM

Our scholarship program is continuing with great success due to the generosity of our sponsors and benefactors. We extend our heartfelt thank you to all of you!

By July 17, 1986 (this being the period of winter school vacation in South America) we were able to help 605 students in Brazil and Argentina by forwarding stipends in the amount of \$112,491.00. Only 45 of our scholarship recipients did not have sponsors, therefore they received \$ 50.00 each from our fund.

In the very near future we must send scholarships to our students in Europe. We ask sponsors who have students there to send your contribution to us as soon as possible, so that we can forward the same to your child. For more information on how you can become a sponsor please write to:

ANNA KRAWCZUK
UNWLA INC SCHOLARSHIP PROGRAM CHAIRWOMAN
18 TELEGRAPH HLL RD
HOLMDEL, NJ 07733

From the desk of Lidia Czernyk, chairman of the Social Welfare Commission...

Due to Soviet policies, we cannot extend any direct help to the unfortunate victims of the Chornobyl nuclear accident in Ukraine. Therefore, we ask members of UNWLA to help our needy families, particularly children and young people in Poland. As we all know, they too have suffered the consequences of this tragedy.

During the May meeting of the Regional Council Presidents, addresses were distributed to which various types of aid (clothing, food, medicines, etc.) may be sent.

Medical aid to sick children in Brazil and Europe sponsored by the UNWLA is continuing. In January 1986 two young girls in Brazil, Marta and Elizabeth, recipients of the UNWLA scholarships underwent serious operations. Marta had to have surgery twice, but today she is attending school and feeling well. Elizabeth is a child from a very poor family of 11 children and could not count on any financial support from her parents. After an extensive surgery and recovery period, Elizabeth, too is feeling better.

Recently our office received a letter and photo of Leia Lubachevsky. She cannot walk, but there is hope that surgery may be able to help. Another child, Bernadette Konopacky, suffers because of a poorly developed leg. Every waking moment the young girl feels pain and discomfort. Medical aid and surgery is needed for her also.

These children and many others like them rely on the goodwill and generosity of the supporters of the *UNWLA Medical Aid Fund* to give them a new lease on life. The administration of the Fund is extremely grateful to all those who have so unselfishly donated to this very worthy project.

YOUNG ACHIEVERS AWARDS — 1986

It was a hot afternoon. The subways, as usual, were finicky, cranky and late. I did have a seat on the steaming, psychedelic subway, but my standard train pacifier — a racy spy novel — was downright boring. I wasn't too confident of the outfit I had on either. Inadvertently my right foot began to tap, an outward sign of an inner scream.

I was on my way to an event that I had looked forward to for a couple of weeks, namely the 1986 Young Achievers Award presentation, sponsored by the National Council of Women of the United States. I am always eager to attend their functions, since I have found that the NCW people are outstanding in their public presentations. This year the event was held in the new building of the Equitable Life Assurance Society of U.S. on Seventh Avenue in New York City.

The rickety subway cars did manage to make it to my station and I quickly propelled myself through the remaining people-packed blocks to my destination. Within the cool confines of the elegant steel and glass tower of the Equitable building, I felt my frustration abating and confidence and peace returning.

How can I describe the executive board suite of the Equitable building where the presentation was held without using adjectives such as magnificent, breathtaking and downright unbelievable. I was not prepared for the fiftieth floor of a skyscraper and a board room the size of a ballroom, three stories high, with floor to ceiling windows overlooking the majesty of New York City. I can just picture myself doing business in a place like this! Actually, the board room was shown to me and other guests through the courtesy of a friendly fellow who works as a security guard in the building. But that is not to say that the other three superb rooms where the presentation was held had less of a view or were slighted in elegance. All in all the setting for the NCW event matched the occasion perfectly.

Prior to the presentation of the awards there was a reception at which I met other members of the Ukrainian National Women's League of America, my friends and fellow "Soyuzianky" — Vice President Maria Tomorug, Corresponding Secretary, Rosalie Polche, Editor of Our Life magazine Olha Liskiwska, and Mrs. Oksana I. Szczuk. We congregated close to a marvelous buffet display of delicious shrimp and between sumptuous mouthfuls of the delectable morsels and sips of white wine, we admired our surroundings, chatted about this and that, and generally had a pleasant time.

The Young Achievers Awards program is an annual project of the NCW and one of their finest. Each year the organization empowers a prestigious panel of judges

to choose six young women from many applicants, to be honored. These six must meet the following criteria: they must have achieved recognition in their chosen field by the age of 35; have demonstrated leadership qualities and ability; have made contributions in areas other than their chosen professions; be involved currently in their careers. It is at events such as this that one can see what far-reaching strides women in this country have made.

This year the Young Achievers represented a good cross-section of careers. There was Holly Atkinson, a physician and journalist; Jane Alexander, a young woman who founded a shelter for homeless women in Boston; Sylvia Castillo, an Executive Director for the National Network of Hispanic Women; Jacqueline Knight Gates, a Manager of Corporate Relations of Pepsi Company; Elaine L. Chao, a Deputy Administrator of the Maritime Administration, and Margaret Hand, a judge of Tippecanoe County in Indiana.

These six young, vibrant women had two very important things in common — they were dreamers and doers. Each spoke for a short time upon receiving her award, and in their words one could hear the strength of their convictions and the unbending determination which helped them to realize their dreams no matter what obstacles stood in the way.

The keynote speakers for the Young Achievers Awards presentation were two very interesting women. "News 4 New York" film and theater reviewer Pia Lindstrom and the very successful women's footwear designer Joan Helpern of "Joan and David" shoes.

Ms. Lindstrom said that although the broadcasting industry has changed some and today there are many women in the technical and reporting end of the business, there are still no women in the top managerial/decision-making slots. "Old perceptions have not altered and men really don't like to work for women," she stated. Ms. Lindstrom said she hoped that the young women honored at this event, as well as other women will soon be able to crack the "glass ceiling", the barrier which keeps women from the top positions.

Joan Helpern was trained in social psychology and had a successful career in education before making a change to footwear design and an even more successful career. The slightly stout ("I once was tall and thin and what you're looking at is the result of jet lag"), silver-haired, soft-spoken shoe tycoon said women tend to be creative people, who are communicators and doers. She went on to say that there is great satisfaction in exploring new avenues of endeavor, and women should not be afraid to attempt them. She explained that the most dif-

difficult thing she had ever had to do in her life, was to change careers and work with her husband. Needless to say, one of Ms. Helpert's endearing traits is her sense of humor.

I personally was very thrilled to meet Pia Lindstrom. It's a bit of movie history, but for those who don't know, she is the oldest daughter of Ingrid Bergman, the exquisitely beautiful heroine of the classic film "Casablanca" and my all-time favorite actress.

At the close of the presentation events, a tribute was paid to Eleanor Lewis Donnenfeld, the outgoing president of NCW. The charming and gracious lady was

characterized as a vigorous leader of the organization during whose tenure many young people joined the ranks of NCW. Mrs. Donnenfeld is a strong motivator — "We don't always agree, but we all want the same thing — a better world."

For me the evening ended too soon. We all went our separate ways, taking with us all that we have learned and enjoyed, down from the quiet elegance of Equitable's fiftieth floor to the busy streets of New York. I felt good, uplifted in spirit and with food for thought for many days to come.

MARTA BACZYNSKY

UNWLA BRANCH UPDATES

BRANCH 35 SPONSORS SUCCESSFUL EVENTS

UNWLA Branch 35 (Queens, New York) which celebrated its 50th Anniversary recently, has had a very busy and productive year. Through the initiative of their Cultural chairman Olga Alvino, two interesting events were planned.

On Saturday March 15, 1986 a pysanka making demonstration took place in Ozone Park Public Library. After an explanation by O. Alvino of the age-old craft, the participants had an opportunity to view Slavko Nowitsky's film "Pysanka". An easter egg exhibit was displayed as well.

On June 6 this year the prize-winning documentary film "Harvest of Despair" was shown at the same library. The viewing was followed by a question and answer period during which NYU professor Wolodymyr Zarycky answered questions raised by the audience. The evening proved to be very informative, as many Americans have not had the chance to see this film previously.

Branch 35 wishes to acknowledge the work of both Olga Alvino and her husband Richard, who

Left to right: Rudolf Bold (librarian), Richard Alvino (benefactor), Zina Lewycka (Br. 35 president), Prof. Wolodymyr Zarycky during the viewing of the film "Harvest of Despair".
Зліва: бібліотекар Рудольф Болд, Річард Альвіно, Зіна Левицька, проф. Володимир Зарицький під час показу фільму "Жнива розпачу".

personally purchased these films and unselfishly lend them to our Branch to aid us in our work.

These events could not have taken place without the help, enthusiasm and support of Mr. Rudolf Bold — librarian.

On December 4, 1985 I represented the UNWLA Regional Council of New York at the 22nd annual "Woman of Conscience Award" ceremony sponsored by the National Council of Women of the USA. I was reimbursed by the UNWLA NY Regional Council for attending this affair. In turn, I would like to donate this \$27.00 to the Press Fund of Our Life.

Olga Liteplo
2nd Vice president
UNWLA Regional Council
New York

Seated (l—r): Olga Liteplo, Mary Dushnyck, Rosalie Polche.
Standing (l—r): Howard Levine, asst. VP of Public Affairs at New York University, Sophie Kotyk.

LETTER FROM WASHINGTON

August 4, 1986

Dear Friends,

The job to which you have elected me two years ago involves, as I have written earlier, a number of different functions. Today, let me focus on two.

First, representation of UNWLA before other organizations. Here I can report a number of successes, all based on the work which the UNWLA has been doing since 1923. We, i.e. UNWLA now have a Vice-President* of the National Council of Women of the United States, and one, moreover, who serves as its Washington, D.C. representative. Although the UNWLA is not responsible for my actions, certainly my election reflects our work and our reputation. This reputation rests on what we are doing now as much as on what had been done earlier. UNWLA is actively involved in planning the upcoming centenary of the International Council of Women which will be marked by a gala two week celebration in Washington at the end of June and the beginning of July, 1988. Plan to be there!

Along with the work at NCW (with Iwanna Rozankowsky and Iryna Kurowycky, as I noted in earlier reports), we are also active in the Peace and Public Policy Committee of the ICW. I hope you have found the resolution on Chernobyl on which I reported in the June issue of Our Life Magazine useful. Its thrust was repeated in numerous other resolutions.

The other aspect of my work, and one that is responsible for my fluctuating between the "royal we" and the "I" is public relations. I cannot go against my whole upbringing and stress how much I have done. Anyway, that would just not be true. We are a strong organization because our branches and our members are strong and active. But they, as I, find it awkward to write about themselves. And writing about ourselves is not what we do well. Hence, the impression that all sorts of *ad hoc* kitchen cabinets are more active than we are. That is simply not true. We are very active, but we are not very good at self promotion.

Every branch was involved, within hours, in efforts to aid the unfortunate sailor Medvid, in reacting to Chernobyl, etc. All branches are in various ways involved with issues affecting us as Americans concerned about our Ukrainian heritage. We work, we do not necessarily call meetings, nor do we excel at resolutions. We try to

resolve issues, not to draft resolutions. So we do not make headlines in the press which, as much as it might deplore "sensationalism," nevertheless snaps at snappy stories. Ours is a steady story, we live it but are too busy to tell it.

I, for one, would like to hear more about what you are doing. Let me goad you into writing. Rego Park, New York, wrote Sophia P. Kotyk, had a lively discussion on US foreign policy in Central America (Grenada was the focus). Mrs. Kotyk joined the NCW as an individual member and is working on others to do so. She also reported on a series of political campaigns, and on exhibits of Ukrainian crafts and costumes at the University of Pittsburgh, at Brooklyn Botanical Garden, and at Liberty Park in New Jersey.

Bonnie Katshanow of Troy, Michigan reported on a display put on at the Detroit Historical Museum on the role of women in society which included Ukrainian costumes and artifacts. It was exhibited in October 1985. The following month marked the 50th anniversary of the Detroit Regional Council, and suitable letters were sent to the President and Vice President of the USA, as well as to state and local dignitaries.

I see a number of stories waiting to be shared with other members. Why not do it here?

There is no need for me to tell you what to do. But we all need to know *what* you are doing. Take a moment to write. Our unity is strong because of our diversity; our diversity is not divisive, but not knowing what we all are doing robs each one of us both of diversity and unity.

The public relations person does not formulate public policy, she reflects the public. I am proud to reflect the varied, rich work that is done by our members; and commend all of you for the quick response on all the sudden issues with which we are hit. Having the organization in place makes the job easier to do. Knowing that one is not alone is the source of inner strength.

So, share your concerns, in person and in print. Above all, share with all of us your varied activities.

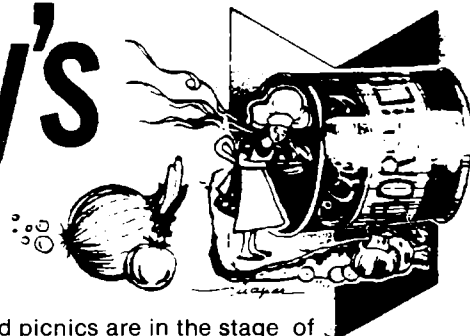
Have a good autumn, and I hope to see many of you at the October Conference — Ukrainian Women in Two Worlds (1986).

Martha Bohachevsky-Chomiak

A REMINDER

As previously printed in the July/August issue and in a circular sent to all Branches, the UNWLA Executive Committee plans to honor young Ukrainian women achievers during the 20th Convention in 1987. Please submit your entries no later than October 31, 1986.

COOKY'S CORNER

Glorious summer is almost over. Barbecues, summer outings and picnics are in the stage of becoming a memory. Now, when friends come to call they don't want a cool drink, a beer, or a fruit salad, but something warm to take away the chill of the evening. Here are two appetizer recipes that have stood the test of time. They are great!

VEGETABLES à la BEER BATTER!

INGREDIENTS

1 1/4 cups beer
1 1/3 cups sifted flour
2 tablespoons grated parmesan or romano cheese
1 tablespoon parsley (well-chopped)
salt to taste
garlic powder to taste
1 tablespoon oil
2 beaten egg yolks
2 egg whites, beaten until stiff
1 zucchini, sliced
1 can artichoke hearts, drained (*frozen artichokes may be used but must be cooked and drained*)
several cauliflower or broccoli buds
green or red pepper, cut into strips

METHOD

Allow the beer to stand at room temperature until it is flat, about 1 hour. In a large mixing bowl com-

bine flour, parsley, the cheese, salt and garlic powder. Stir in the oil, egg yolks and the flat beer. Beat until smooth. Fold in beaten egg whites. Dip vegetables in batter and fry in deep fat (375) a few at a time until golden brown. Drain on paper towels. Serve while hot.

SHRIMP in HERB BUTTER DIP

INGREDIENTS

1 1/2 cups of beer
2 tablespoons sliced green onion
2 sticks of celery, coarsley chopped
3 pounds fresh or frozen shrimp in shell
4 tablespoons butter
1/4 cup beer

1 teaspoon chopped fresh parsley and dill
1/2 cup butter
1/4 teaspoon garlic salt

METHOD

In large pot combine beer, onion, and celery; bring to boil. Add shrimp. Heat until the mixture boils and simmer until shrimp turn pink (1 to 3 minutes). Drain and cool. Serve with herb butter.

HERB BUTTER

In a small saucepan melt the 4 tablespoons butter; stir in the 1/4 cup beer, add the parsley and dill as well as the garlic salt. Serve in a dish with the shrimp dipped in the butter.

WOODCARVING COURSE

The craft of Ukrainian decorative, low-relief woodcarving will be taught to both beginners and advanced participants. Using tools specifically produced by the Museum, the students will learn the intricate geometric motifs that are used to decorate both functional and decorative wooden objects by woodcarvers in Ukraine. The course is open to adults and children from 12 years of age.

Date: October 4 — December 13, 1986

Time: Saturdays, 1:00 — 4:00 p.m.

Fee: adults — \$ 55; senior citizens and students over 16 — \$ 50; children 12-16 — free; members — 15% discount.

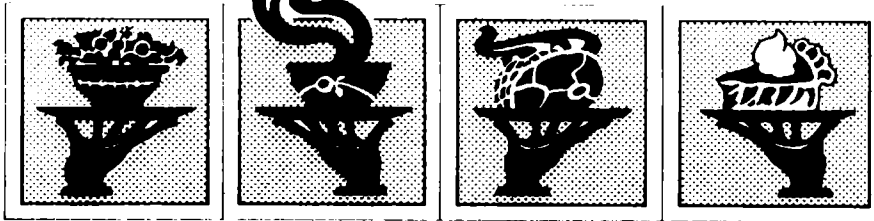
EMBROIDERY COURSE

Embroiderers may learn and expand their skills during this eight session course. They can start from the basic cross stitch or advance to little known stitches and intricate cut-work techniques while exploring the history and evolution of the styles, techniques, colors, threads and fabrics used traditionally in various regions of Ukraine. Open to adults and children over 10 years of age.

Date: October 25 — December 20, 1986

Time: Saturdays, 1:00 — 3:30 p.m.

Fee: adults — \$ 45; senior citizens and students over 16 — \$ 40; children 10-16 — free; members — 15% discount.

Яблуко є символом не тільки Нью-Йорк Сіті ("The Big Apple"), але й здоров'я. Здавна вірилося, що їсти щодня яблуко, це запорука здоров'я. Справді воно містить в собі багато корисного, як наприклад вітаміни А, Б, Ц; мінеральні солі, зокрема заліза; органічні кислоти, цукор, пектин і білкові речовини. Яблуко має також целюльозу, яка допомагає перетравлювати їжу. Коли їсти сире яблуко це помагає чистити зуби.

Одне з найдавніших овочевих дерев — яблуня відома в культурі понад 4000 років. Стародавні римляни, приміром, знали приблизно 20 родів яблук. Згодом у 1670 р. записано, що на бенкеті князя Космо у Тосканії були подані 56 різних видів яблук. Розмножують яблуню щепленням і нині є понад 6000 різних схрещень родів яблука. Саме дерево може жити від 50 до 60 років, інколи 100.

Про яблука навіть існує певна мітологія. Кажуть, що якби яблуко не впало на голову англійського фізика і математика Ньютона можливо він би не відкрив закон всесвітнього тяжіння.

Яблука надаються до кожної страви. Господині дають його до запакованого в торбинці полуденка для своїх школярів, а також у найбільш вишуканих приписах своїх тортів. Подаємо нижче кілька страв з яблуками — від салат до десерту.

ХОЛОДНА САЛАТА з ЯБЛУКАМИ

(на 6 осіб)

3 середньої величини червоні яблука

сік з 1 цитрини

1 коробка (3 унцій) цитринової желатини (jello)

1 гор. гарячої води

½ гор. майонезу

1 гор. дрібно порізаної селери

½ гор. нарізаних горіхів

½ гор. вершків (heavy cream) збитих

Кілька листків зеленої салати

1. Помити яблука. Одно яблуко порізати тоненько, а два у кубики залишаючи шкірку. Полити цитриновим соком, щоб не чорніли.

2. Викласти порізане яблуко до круглої з отвором в середині форми т.зв. "ring mold" (на 5 гор.).

3. Решту яблук заховати до холодильника.

4. Розпустити желатину в гарячій воді, охолодити, щоб трохи згусла.

5. Тоді збити желатину разом з майонезом.

6. Додати решту яблук, потім селеру, горіхи та вершки. Добре все вимішати.

7. Обережно влити цю суміш до нарізаних яблук у формі.

8. Дати до холодильника (найкраще лишити наніч), щоб воно добре згусло.

9. Перед подаванням, викласти тарілку зеленою салатою, тоді висипати з форми желатину-салату. Прикрасити це начиненими оливками, або розетками з редьківці.

ПРИМІНЕННЯ ЯБЛУК в ЮШКАХ

Дуже добре дати одно яблуко до борщу або капусняку воно додає лагідну кислоту.

СВИНЯЧИЙ БОЧОК з КАПУСТОЮ і ЯБЛУКАМИ

(на 4-6 осіб)

2 фунти тонкого бочка
10 зернят чорного перцю
2 ф. квасної капусти

2 ложечки кмину

½ гор. брунатного цукру

2 гор. зелених яблук (необраних, порізаних в кубики)

1. Покласти бочок в ринку з окропом (приблизно 2 інчі води), додати перець.

2. Варити на малому вогні від 1½ до 2 годин, щоб м'ясо було м'яке.

3. Сполоскати і відцідити капусту. Разом з кмином, цукром і яблуками додати до ринки з м'ясом.

4. Варити 25 хвилин.

Свинина має приємний смак, коли приготується з яблуками чи яблучним соком.

КРУГЛИЙ КОРЖ з ЯБЛУКАМИ на швидко

6 горняток тоненько нарізаних яблук найкраще т.зв. "McIntosh"

1 гор. цукру

¼ ложечки цинamonу

¼ ложечки спорошкованого мускатного горіха (nutmeg)

¾ гор. молока

2 ложки масла або маргарини
(зм'якшеного)

2 яйця

½ гор. препаративного борошна
"Bisquick"

1. Нагріти піч на 325°.

2. Намастити товщом круглу
пирігову форму (10 інчову) "pie
plate".

3. Змішати яблука із спеціями
(spices) і викласти на спід форми.

4. Вживаючи збивача, збити
разом цукор, молоко, масло, яйця
і борошно.

5. Вилити масу на яблука у
формі.

6. Посипати "кришанкою"
(streusel), яка готується в такий
спосіб:

Змішати добре
1 гор. борошна "Bisquick"
½ гор. мелених волоських горіхів
1/3 гор. брунатного цукру
3 ложки масла

7. Пекти від 55-65 хвилин.
Корж спієся коли ніж виходить
чистий з коржа.

ТИМОФІЙ ПРОКОПЕНКО

НАЙПЕРЕКОНЛИВИШИЙ АРГУМЕНТ

Його очі випромінювали таку рішучість, що на легку перемогу в дискусії годі було й сподіватися.

— Тільки в невігласа може виникнути сумнів щодо корисності молока, — кинувся я в наступ.

— У тебе застарілі дані, — поблажливо всміхнувся він. — Як свідчать останні дослідження, молоко не таке вже й корисне.

— Але ж не можна відкидати досвіду, набутого віками, — продовжував я. — Навіть на посуді, знайденому в пірамідах, ми бачимо зображення людини, що доїть корову.

— За однією з численних гіпотез, єгиптяни вживали молоко тільки для релігійних обрядів, — не розгубився він.

— У молоці є корисні речовини, зокрема білки.

— Лише три проценти — про це нещодавно казали у науково-популярній передачі, — послався він на авторитет. — А дев'яносто шість процентів — вода, а також жири та вуглеводи, надмірне споживання яких, як відомо, може завдати великих неприємностей.

— Ти забуваєш, що, крім жирів та вуглеводів, молоко збагачує нас вітамінами, — не здавався я.

— В останньому числі наукового журналу один доктор наук переконливо довів, що вітаміни тваринного походження засвоюються гірше, ніж рослинного.

— Але молоко дає організму кальцій, який іде на побудову скелету, — нагадав я відому істину.

— Звари собі квасолі, у ній того кальцію в півтора раза більше. Про це я дізнався з брошури кандидата медичних наук, — сказав він.

— Молоко містить половину всіх потрібних людині хемічних сполук, — мало не закричав я.

— Але воно сприяє появі в крові холестерину, — спокійно паривував він...

Я зрозумів, що переконати його мені не під силу. І тоді вдався до прийому, який у таких випадках завжди чудово компенсував відсутність аргументів.

— Коли зараз же не підеш по молоко, я не дам тобі грошей на морозиво!

— А це вже нечесно, — ображено мовив мій дев'ятирічний син. І, взявши трілітровий бідон, з кислотою міною поплентався до молочарні.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК!

53-ій Відділ СУА у Воррен, Мічіган щиро вітає: Галю Бак-Палмер та Марію Марилів.

ДОПИСИ ОКРУГ

Округа Нью-Джерсі бере участь у конвенції Стейтрової Федерації Жіночих Організацій

Окружна Управа СУА Нью-Джерсі ще 1970 р. увійшла в склад Стейтрової Федерації Жіночих Організацій, як стейтова організація. Тому голова округу бере участь у конвенціях кожного року як делегатка. У цьому році від 13-го до 16-го травня відбулася 92-а Конвенція цієї організації в готелі Амерікана в МекЕфі, Н.Дж.

Під час нарад Окружна Управа Нью-Джерсі подала прохання, щоб конвенція прийняла до голосування резолюцію в справі нуклеарної катастрофи в Чорнобилі на Україні. Резолюція була прийнята і вислана Президентові США, Генеральному Секретареві Об'єднаних Націй, Конгресовій делегації стейту Нью-Джерсі та до Генеральної Федерації Жіночих Клюбів США.

Подаємо далі деякі вражіння голови округу Ольги Тритяк про її участь у конвенції та старання щодо приготування і представлення цієї резолюції.

4. травня, неділя: у приватному домі Слави і д-ра Дениса Стахових узгіднюємо все, що торкається мистецької виставки, яку улаштовує Окружна Управа СУА в Н.Дж. під час 92-ої Конвенції Стейтрової Федерації Жіночих Клубів в Мек Ефі, Н.Дж. від 12-го до 16-го травня. Маю нагоду любитись прецизністю праці Слави у відтворюванні чудових зорів української вишивки. Умовляємось, що стрічаємось вже на місці в готелі Амерікана в Мек Ефі.

6. травня, вівторок: телефоную до знайомої сеньйорки у праці в жіночих організаціях пані Н. і запрошую її, щоб приїхала уплянувати виставку. На жаль, вона зайнята в ті дні, але питається мене чи О.У. думала про те, щоб внести резолюцію в справі нуклеарної трагедії в Чорнобилі під час Конвенції? Признаюсь їй, що маю досвід у підготованні резолюцій, але тільки на терені СУА. Питаюсь її чи зможе допомогти. Каже, що спробує, постарається довідатись чи вже не запізно.

7. травня, середа: У пані Н. довідаюсь, що є ще можливість подати резолюцію для розгляду Екзекутиви Стейтрової Федерації Жіночих Клубів, але праці багато і треба діяти швидко.

9. травня, п'ятниця: Маю на руках виготовлений текст резолюції. Моя сусідка *Jeal*, яка є професійною секретаркою переписує все, включно зі супровідним листом.

10. травня, субота: Відбиваю 20 копій резолюції, які треба передати вже особисто секретарці федерації. Вона їде в неділю, а в понеділок на засі-

Зліва: М. Стахів, М.А. Бюшонг (голова резолюційної комісії), О. Тритяк.
Л—р: М. Stachiw, М.А. Beauchong (Resolution Committee Chairman), О. Trytiak

данні розглянуть наше прохання. У вівторок ранком під час реєстрації довідаюсь про вислід. Відбиваю 1,000 копій, які треба буде роздати делегаткам.

11. травня, неділя: Їду до пані О. Макароніс — це секретарка Федерації, вона особисто передасть наших 20 копій Екзекутиві Федерації до розглянення. Прекрасний день. Сонце світить, їду і люблюся спокійним легкогористим краєвидом. Задумуюсь — згадую свою маму і нагадується один момент з дитячих літ. На еміграції в Чехословаччині тоді жили у невеликому місті тільки дві українські родини. Це мої батьки з дітьми і тітка Оля, як ми її звали, з чоловіком. Вона внучка Софії Русової. І одного дня Софія Русова мала в переїзді до Праги пересідати до іншого потягу. Місточко Богумін на Шлеську мало вузлову станцію. Хотіла стрінутись з внучкою і її родиною, а тому що ми жили близько станції — стріча мала відбутись у нас. Після надзвичайних приготувань я бачила, що це дуже важна особа має нас відвідати.

Я була розчарована, коли побачила невеличку на чорно вдягнену старшу жінку з біленьким волоссям. Опісля я сказала про своє вражіння мамі. Як виростеш, зрозумієш, що не треба бути великого росту, щоб бути великою людиною. Не знаю, чи вповністю я зрозуміла слова мамі, але до сьогодні відчуваю велику пошану до жінок, яким вік не перешкоджає, і вони віддають свою працю на те, щоб покращати долю свого народу.

12. травня, понеділок: Вже від ранку відбиваю на машині до копіювання 1,000 примірників інфор-

мативних листків про Україну. З мапою Європи і зазначеної України, треба відбивати на два боки. Спішусь — чую дзвінок телефону, Пані Мара А. Бюшонґ голова резолюційної комісії повідомляє, що резолюцію прийняли до голосування — просить де-що змінити і завтра ранком привести їй 10 справлених копій. А в цих 1,000 примірників для делегаток хай уже буде так. Крім цього завтра мушу дістати 25 підписів від делегаток з різних клубів. І знов в пригоді стає сусідка *Jean* і знов спішу відбити копії.

13. травня, вівторок: ранесенько виїхала в до-рогу до Мек Ефі. За містом гарно, гористий краєвид, авт ще небагато на дорозі, думками лину ген далеко. Невжеж великі простори України так жахливо потер-плять? Чи на довгі роки? Не даю думкам блукати пильною дороги і заїжджаю до готелю *Americana*, де має відбутись Конвенція. Находжу кімнату ч. 349 де усміхнена пані М.А. Бюшонґ відбирає справлені резолюції, пригадує про 25 потрібних під-писів. Дякую їй від О.У. СУА Н.Дж. за зрозуміння на-шої трагедії. Ще немає 9-ої години, спішу на залю виставок, бачу для нас місце гарне і повертаю до вестібюлю готелю. Умовилась зі Славою Стахів, що почекаю на них тут, але ось надходить пані Бюшонґ підписує листу мою першу, її три приятельки також і радять мені, що коло реєстраційного стола найкра-ще побачу багато делегаток. Пішла — пояснюю де-легаткам, що ця резолюція є "*emergency*" і тому збираю підписи тепер. Стрінулась з подружжям Стаховими, призбирала усі підписи, дістали ми кім-нати і пішли підготувати виставку.

Після обіду п. Стахови ідуть на відкриття ви-ставки, а я на семінари. Стрінула пані Говарт з Клю-бу Парламентаристів, подякувала їй за поміч.

Іду на зустріч голов клубів, де усіх нас вітає кожну зокрема голова Федерації. З кожною переки-неться кількома словами. Дякую їй за прийняття ре-золюції до голосування в останній хвилині. Питаєть-ся вона мене чи одержала 25 потрібних підписів. Так, одержала.

Вибираємось зі Славою на вечерю-бенкет. Вхо-дять на залю голови дистриктів, нас СУА як стейто-ву організацію заповідають голосником окремо. На залю дівочі скавти вносять державні і свої прапори, потім молитва, і починається офіційне відкриття 92-ої Конвенції з мистецькою програмою і вечерею.

14. травня, середа: зранку ще перед нарадами принесла 1,000 примірників на папері відбитих резо-люцій. Кожна делегатка дістає.

Сьогодні звітують про працю клубів: мало слів — багато праці. Телефоную до заступниці голови О.У. СУА в Н.Дж. Ольги Луків — подаю їй інформа-ції. Коли і де відбудеться голосування в справі резо-люцій. Вона поінформує усіх, можливо, що дехто з членок СУА приїде.

На вечерю ідемо в трійку зі Славою і її чолові-ком. Сьогодні гавайська програма попереджена

частинно справами організаційними. Довідуємось, що всіх членок в 1985 році було 27,667, що делегаток на Конвенції є 669 і 287 заступниць делегаток і гос-тей. Завтра нас чекає важливий день, так що після вечері, ще перед "паго, паго" програмою ідемо до кімнат.

15. травня, четвер: ранком ідемо всі на засідан-ня. Голова Федерації провадить засідання, що 1/2 години дозволяє відчинити двері і тоді ті, що спізни-лись входять або дехто виходить зі залі. Є перер-ва на новинки. Довідуємось, що Москва подала до відома, що під час нуклеарної катастрофи в Черно-билі був гідрогенний вибух.

Переривають засідання на мистецьку програму. Три стилендіятки Федерації виступають з програ-мою — гра на фортепіяні, обой і спів. Програма де-що задовга, а може мені тільки здається.

Потім резолюції. Стежу за часом, голова резо-люційної комісії відчитує резолюції. Голосування відбувається майже без дискусій. Усі звичайні і дві "*emergency*" резолюції прийняті. Слідує наша. Пані Бюшонґ спокійним рівним голосом відчитала. Голо-ва пані Констанс питає, чи є дискусія? Підходжу до мікрофону, подаю своє прізвище, уряд і організацію від якої говорю. Стараюсь чітко відзначити "Союз Українок Америки" Округа Н.Дж.

1) Прошу прийняти нашу вдячність за зрозумін-ня нас і прийняття резолюції до голосування.

2) Наші членки є горді громадяни США, і ми цінімо нашу свободу. Під цю пору ми журимось ду-же долею наших сестер і братів на Україні — нашій батьківщині. Я говорю від їх імені.

Прийнявши цю резолюцію, Ви допоможете нам по-могти їм. Подякувала я і сіла на своє місце. Просить слова якась делегатка і каже, що ми не можемо ви-магати від СССР хвилево зачинити їхні нуклеарні станції, тому, що СССР може вимагати цього самого від нас, якщо подібний випадок тут стався би.

Збирають інші слово і остаточно голосують і викреслюють це звернення у резолюції. — Ще одна делегатка уважає, що резолюцію треба вислати до Генерального Секретаря Об'єднаних Націй. Голо-сують за цілою резолюцією — прийняли. Це остання резолюція і перша після якої я почула оплески у залі.

Чекаємо на Славу і разом з пані М.А. Бюшонґ фотографуємось. Зближається 3 год. — ідемо розі-брати нашу виставку і лагодимось в дорогу. Про-щаємось, змучені і щасливі.

І знов ця сама дорога додому. Дякую в думках Богові, що дав змогу бодай стільки зробити для тих, що терплять і будуть терпіти від цієї катастрофи. Мо-же ті всі звернення до уряду СССР, щоб дозволив світові допомогти жертвам нещастя до чогось дове-дуть. Може. Сьогодні захмарене небо, падає дріб-ний дощик. І знов думкою блукаю далеко. Вірю у ве-лику силу природи, в її здібність відроджуватись, вірю — хочу вірити.

Був чудовий день бабиного літа, коли союзянок Філядельфійської округи об'єднала ще одна подія в їх майже п'ятидесятилітній історії. То був день — 15-го вересня 1985 р., а подія — благословення домівки округи СУА, тобто усіх її численних відділів.

У минулому мала округа свій будинок. Стояв він на горбочку, на ріжку трьох вулиць, ніби нагадуючи славнозвісну українську приповідку про три кути в хаті. Коло будинку притулилась калина, був клаптик землі з квітами, за якими дбайливо доглядала сл.п. Олена Лотоцька — голова СУА. Був і невеличкий майданчик, на якому колись бавились діти з дитячого садочку, що його багато років вів відділ імени Олени Пчілки.

В хаті союзянок було затишно, привітно, весело. Може й занадто гамірно, коли збирались на сходини два відділи в один час. Відбувались там з'їзди округи, вшанування членок, літературні й інші вечори.

Змінилась околиця і довелось з жалем попрощатись з хатою. І ось тепер ми у будинку Культурно-Освітнього Центру, в товаристві багатьох українських організацій, шкіл українознавства, дитячих садочків. Маємо дві соняшні кімнати: маленьку і велику. Союзянки трудилися тяжко, завзято і улаштували їх гарно, естетично. Працьовиті жінки і дуже скромні. Казали, що улаштування свого осередку, спільна праця були для них великою приємністю, а оголошувати їх імен в пресі не треба.

В урочистий день благословення голова округи Марія Кондрат перерізала жовто-блакитну стрічку перед дверима домівки. Отець митрат Зенон Злочовський зайшов перший, за ним — голова округи, голови відділів, союзянки, гості. Від прапора СУА, що стояв близько ікони, ішла широка стрічка національних кольорів. Її підтримували голови відділів, коли отець митрат довершував чину благословення домівки.

В одній із заль будинку відбулась офіційна частина, на яку склалось привітання голови округи Марії Кондрат, коротке слово про минуле округи. А тоді музичний виступ двох талановитих сестричок — Лесі і Христі Рудих (скрипачка і піяністка) та читання гуморески на "жіночу" тему.

Тримаючи національну стрічку під час благословення домівки Філядельфійської округи. Зліва: Оксана Фаріон (гол. 90-го Відділу), Анна Максимович (гол. 43-го Відділу), Ярослава Лабка (гол. 11-го Відділу), Марія Кондрат (голова округи)

Soyuzianky of the Philadelphia Regional Council during the blessing of their new headquarters.

Як годиться, було і частвування. Закуси були розкладені на столі поміж чудовою декорацією, вино, кава, солодке. Присутні розташувались гуртками, споживаючи наготовлене, жваво розмовляли. Про що? Мабуть, про Союз Українок, співжиття організацій у Філядельфії в одному будинку! Про майбутнє у житті організації? Про сучасне? Не підслухала....

Г. Царинник

ОКРУГА ДІТРОЙТ

ЗУСТРІЧ РЕФЕРЕНТОК СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

18-го березня 1986 р., заходами референтки Суспільної Опіки при Окружній Управі СУА Дітройту М. Цап, у Воррен відбулася зустріч референток цієї ділянки поодиноких відділів з С. Добрянською. Присутнім був також голова Суспільної Опіки при "Самопомочі" п. інж. Марчак.

С. Добрянська є професійна особа, яка працює як "social worker" у шпиталях міста Дітройту. Метою зустрічі було поінформувати референтів, а через них українське суспільство, яку опіку дає американська держава, а радше штат громадянам старшого віку. Зокрема, яку дає поміч після виходу зі шпиталю.

Колись перебування хворого в лічниці залежало від лікаря та медичного персоналу, а тепер DRG є чинником, який вирішує, коли пацієнт має залишити лікарню. Далі дорога хворого веде додому, де він все ще потребує медичної опіки, або до "Nursing Home" з відповідним медичним устаткуванням. До хати приходиться відвідувати хворого

медсестра, яку у 80% оплачує Medicare, а решту забезпечення, або покривається з особистих фінансів хворого.

Перебування в "Nursing Home" може бути тимчасове або постійне, залежить від стану здоров'я пацієнта. Medicare покриває також лиш 80% коштів, а решту забезпечення хворого або Medicaid.

Medicaid це штатова установа і прислугує людям з низьким річним прибутком, не більше як 500.00 дол. місячно. Можна, крім того, мати 1,500.00 дол. ощадностей в банку та 2,000.00 дол. на похорон. Хата і авто, яке ви маєте, тут не враховується.

С. Добрянська, крім виголошення вичерпної доповіді, принесла з собою друковані матеріали, які пояснюють як треба вибирати "Nursing Home", щоб він вповні забезпечував потреби хворого.

Зустріч була дуже цікава і давала багато корисних інформацій.

Ірина Тарнавська

ХРОНІКА

Ольга Третьак, голова округи
*Olga Trytiak, New Jersey UNWLA
Regional President*

ОКРУГА НЬЮ ДЖЕРЗІ

Хроніка за 1985 рік

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА
4-ий	Нью-Брансвік	Л. Сірий
18-ий	Пассейк	У. Кобзар
24-ий	Елізабет	О. Мельничук
28-ий	Ірвінгтон	С. Олесницька
32-ий	Ірвінгтон	Е. Локе-Вітакер
61-ий	Випані	А. Роїк
65-ий	Нью-Брансвік	Н. Головінський
70-ий	Пассейк	М. Бакалець
75-ий	Ірвінгтон	Д. Мінцінський
86-ий	Ірвінгтон	О. Гнатейко
92-ий	Менвіл	І. Рішко
100-ий	Картерет	І. Рачинський

Голова Округної Управи СУА є Ольга Третьак. Округа нараховує 408 членок, які входять до 12 відділів. Округна Управа скликає щомісяця засідання, в яких беруть участь округні референтки та голови відділів. Округа є членом Стейтрової Федерації Жіночих Клубів та брала участь від 14-го до 15-го травня 1985 р. у конвенції цієї організації. З Нью-Джерської округи входять: 3 члени до головної управи СУА, 5 членок до управи й комісах Українського Музею та 10 членок, до Комісії Стипендій Головної Управи. "День Союзянки" відбувся 5-го жовтня 1985 р. на якому взяли участь всі відділи.

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА

(*Божена Полянська — референтка*)

61-ий Відділ приєднав 4 членки.

86-ий Відділ: (В. Васічко — реф.) вислав 22 адреси кандидаток на вільних членок.

92-ий Відділ приєднав 3 членки.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

(*Ксеня Раковська — референтка*)

4-ий Відділ: опікується світличкою, яку провадить Соня Слободян. Була влаштована дитяча маскарада в Нью-Брансвіку, під час якої члени відділу відіграли інсценізацію казки "Рукавичка". Так само, відбулися маскарада і пляшковий театр.

18-ий Відділ: спонсорує балетну школу для дітей та сальонові танці під провідом Роми Прийми.

61-ий Відділ: далі веде світличку, яку провадить Л. Ласій, 9 дітей відвідує світличку.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

(*Оксана Кузьмак — реф.*)

4-ий Відділ: доповідь м'р. Д. Рак "Участь українських делегаток у Міжнародній Жіночій Конференції в Найборі, Кенія".

24-ий Відділ: виголошено доповіді "Т. Шевченко", "Матерям у поклони", "Василь Стус", "Олена Лотоцька".

28-ий Відділ: реферати на теми: "Т. Шевченко", "Матерям у поклони" "Тюремний спомин з 1939 року", "Наталія Кобринська", "10-ліття смерті О. Лотоцької", "80-ліття Наталії Чапленко", "Різдвяні звичаї".

61-ий Відділ: писання писанок перевела І. Біленька.

65-ий Відділ: доповідь м'р. Д. Рак "Участь українських делегаток в Міжнародній Жіночій Конференції"; доповідь Н. Світличної "Василь Стус", відзначено роковини Шевченка.

70-ий Відділ: (Леся Мочула — реф.) Відчитано уривок з оповідання "Літо" Г. Черінь.

75-ий Відділ: провадили гутірки на сучасні теми.

86-ий Відділ: (Л. Гайдучок — реф.). Виголошено доповіді: "Міжнародня Жіноча Конференція Об'єднаних Націй" — О. Процюк і Л. Гладка, "Ольга Кобилянська та її творчість" — д-р А. Ткач, "СУА і наші стипендіанти" — А. Кравчук та К. Гапій, "Ми і СУА" — дискусія членок про працю та завдання СУА, "Різдвяна зустріч членок" — членки відділу читали оповідання Б. Лепкого а Д. Полянська грала коляди на арфі.

92-ий Відділ: реферати — "Писанки і їх символічне значення" — Дарія Самотулка, "СФУЖО" — Таня Рішко, "Сторіччя Українського Жіночого Руху".

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА

(Ольга Луків — реф.)

4-ий Відділ: відповідав за виставки українського мистецтва в Рамсон, Н.Дж.; Плейнфілд Етнік Фестиваль та в бібліотеці Іспін, Н.Дж. Крім цього відбулася виставка Х. Головчак — Дубарі.

18-ий Відділ: організували — виставку на Конвенції Жіночих Американських Клубів, весняний базар, родинний пікнік.

24-ий Відділ: висвітлили фільм про Голод та мали різдвяну зустріч.

28-ий Відділ: влаштовано — "Живу Газету" з доповідями О. Кузьмович "Куди йде молоде українське покоління", о. архимандрита В. Поспішила "Березневі зустрічі з східними католицькими патріярхами в Ливані", "Свято Героїнь" разом з відділом ОЖ-ОЧСУ, виставку Р. Гіліцінської і концерт учнів УМІ, Китайську льотерію, виставку молодих талантів, получених з дипломовим концертом Р. Шевчука.

32-ий Відділ: участь в Проголошенні 67-ої річниці Незалежності України в Юніон, Н.Дж., академії в честь кардинала Йосифа Сліпого, у зустрічі Кард. М. Любачівського, різдвяна зустріч членок, влаштував зарібкові імпрези.

61-ий Відділ: влаштовано ювілейну забаву з нагоди 25-ліття відділу, великодній базар, виставку в Моріс Музею.

65-ий Відділ: участь у "Етнічному Дні" в Піскатавей, Н.Дж., де була виставка та продавали печиво. У дні "Союзянки" брали участь — влаштували показ мистецьких експонатів наших членок, а саме: малювання п. Стойко, вишивання п. Ганкевич.

70-ий Відділ: (Л. Мочула — реф.) — "Свято Жінки Героїні" для громадянства разом з ОЖ-ОЧСУ та 18-им Відділом, жалібні сходи присвячені В. Стусеві.

75-ий Відділ: влаштовано забаву "Кабарет", брали участь в імпрезах та фестивалях.

86-ий Відділ: (Л. Яськів — реф.) влаштовано панель "Знеславлення українського імени" учасники: д-р М. Куропась, Р. Купчинський, Г. Козак, І. Ольшанівський, д-р Б. Витвицький. Концерт на будівельний фонд Українського Музею та показ моди крамниці "Манекін".

92-ий Відділ: участь на доповіді Д. Рак "Українські делегатки...". За ініціативою відділу відмічено День Незалежності в присутності мейора. Відомості про цю подію були поміщені в газетах: "Манвіл", "Месенджер" і "Стар-Леджер". Відділ влаштував 2 виставки, пов'язані з українською традицією Різдва і Великодня в Мері Джейкобс Лайбрері в Рокі Гілл, Н.Дж., про що помістила місцева газета "Рокі Гілл Газет".

*61-ий Відділ (Різдвяний базар у "Морріс" Музею). Зліва: Анна Кіцак, Зіна Беренц, Рома Гадзевич, Нуся Пащак-Денисик.
Branch 61 (Christmas Bazaar at Morris Museum) L—r: Anna Kitsak, Zina Berentz, Roma Hadzewycz, Nusia Paschak-Denysik.*

100-ий Відділ: відсвятковано традиційний Різдвяний вечір, участь у підписанні прокламації з приводу 22-го Січня, виставка на етнічний фестиваль.

МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА

(Наталія Питляр — реф.)

24-ий Відділ: Відділ є меценатом Українського Музею.

65-ий Відділ: розпродав цеголки на Український Музей в сумі 180.00 дол.

70-ий Відділ: розпродав цеголок на 240.00 дол.

75-ий Відділ: всі прибутки з імпрез було призначено на Український Музей, 1000.00 дол. передано на Будівельний Фонд.

*92-ий Відділ — Менвіл.
Branch 92 in Manville*

86-ий Відділ: (Л. Гайдучок — реф.) придбав 5 членів для Українського Музею і одного "добродія". Склав 2,000.00 дол. на Будівельний фонд, є членом Музею і в четверте меценатом Музею.

92-ий Відділ: є членом-меценатом Українського Музею.

100-ий Відділ: є членом Українського Музею.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

(Ольга Заремба — реф.)
(Анна Кравчук — стипендійна реф.)

18-ий Відділ: вислано 13 пакунків до Бразилії.

24-ий Відділ: вислано 23 пакунки до Європи і Бразилії. 2 членки спонсорують студенток в Бразилії.

28-ий Відділ: (О. Гнатик — реф.) на суспільну опіку видано 5,517.72 дол., вислано 7 пакунків на Україну, 5 великих до Бразилії, 9 до Європи на суму 1,5000.00 дол. Грошеві допомоги вислано одній родині, студентам теології, сиротинцеві св. Ольги, на лікування і протезу хворій, хворому на серце, бідним дітям і бабусям. Відділ придбав 5 спонсорів серед членок і 2 спонсори поза відділу. Наша членка Надія Мандрусяк пожертвувала на суспільну опіку в 1985 році 1,320.00 дол.

32-ий Відділ: вислав пакунки до Бразилії і Європи.

61-ий Відділ: вислано пакунки до сиротинця в Бразилії, відвідували хворих та дарували бідним людям харчі.

65-ий Відділ: "щедруємо" на фонд "Бабусі" в січні місяці, вислано 4 пакунків до Бразилії.

70-ий Відділ: (Д. Колатало — реф.). Вислано 14 пакунків до Бразилії і Польщі. Переведено збірку на "Фонд Я. Шумило" — 600.00 дол. та пожертву на тасьми для сліпих. На суспільну опіку видано 1,023.60 дол. Відділ спонсорує 1 стипендію до Європи, членки спонсорують 2 стипендії для студентів.

75-ий Відділ: висилали фінансову допомогу родинам в Бразилії.

86-ий Відділ: (Анна Кравчук — реф.) утримує "бабусю", допомогу в сумі 100.00 дол. вислано через Централю, вислав 62 пакунки з одягом до Бразилії й Європи на суму 1,426.15, з чого відділ оплатив 350.00 дол., а 1,076.00 дол. оплатили жертводавці. Відділ приєднав 5 спонсорів, які вплатили 1,000.00 дол. Відділ оплатив 1 стипендію в сумі 225.00 дол., а 12 членок оплатили 18 стипендій на суму 3,340.00 дол. Разом 23 стипендіяти отримали допомогу на суму 4,565.00 дол.

92-ий Відділ: оплачує 1 стипендію до Бразилії, вислано 7 пакунків з одягом і книжками до Бразилії, відвідуємо хворих і посилаємо картки.

100-ий Відділ: відвідували хворих та послали пакунки до Європи.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

24-ий Відділ: (Л. Когут — реф.) вислано на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 300.00 дол.

28-ий Відділ: (М. Храплива — реф) про діяльність відділу були подані репортажі до "Свободи". У 1985 р. склав 2,000.00 дол. на Пресовий Фонд та вивірняв залеглу передплату за "Наше Життя"

61-ий Відділ: (Д. Яворська — реф.). Дописи були вислані про 25-літній ювілей і про світличку. Має 100% передплату "Нашого Життя".

65-ий Відділ: (Т. Панкевич — реф.) Всі членки передплачують "Наше Життя", а відділ передплачує журнал "Українка в світі".

Кабарет 75-го Відділу. Зліва: Наталка Питляр, Ольга Луків.

Branch 75's Cabaret. L—r: Natalka Pitliar, Olha Lukiw.

70-ий Відділ: (С. Марченко — реф.). Написано звіт про загальні збори, приєднано 3 передплатниці "Нашого Життя", відділ передплачує журнал "Українка у світі". На Пресовий фонд було пожертвовано 100.00 дол.

75-ий Відділ: має 100% передплату "Нашого Життя".

86-ий Відділ: (А. Твардовська — реф.) в "Свободі" з'явилась стаття п.н. "Панель про знеславлення українського імени", "Молоді музичні сили...", "Концерт у Сітон Гол". А у "Нашому Житті" були поміщені такі дописи: "Про знеславлення українського імени", "Гостина Віри Вовк", у американській пресі "Стар леджер" і "Нью-Йорк Таймс" про концерт для придбання фондів на Музей. Відділ має 100% передплату "Нашого Життя".

92-ий Відділ: склав пожертву на "Наше Життя".

* * *

З вступів на "День Союзянки" округа переслала 100.00 дол. на "Наше Життя" 6 відділів передплачують "Наше Життя" для бабусі 28-ий — 3, 32-ий — 2, 65-ий — 2, 86-ий — 2, 91-ий — 1, разом 11.

РЕФЕРЕНТУРА ЗВ'ЯЗКІВ

(М. Матера — реф.)

Відділи висилали листи до президента США та Верховного Суду в обороні Мирослава Медведя та брали участь у демонстрації.

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА

(С. Гординська — реф.)

Господарські референтки, які подали відділи: 18-ий — О. Гной, 70-ий — Дяченко, 86-ий — Л. Гурелечко, У. Тимкевич. Відділи приготувляли страви і солодке на базарі, фестивалі та на "День Союзянки".

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Д-р Ірма Л. Крушельницька склала **1000.00 дол.** на Постійний Фонд імені Ярослава Крушельницького

25,000.00 дол. — Ярослав і Ірина Щербанюки

по **100.00 дол.** — Юрій Міщенко (2 рази), Анастасія Смеречинська, НЛ Індустрі Фундація в доповненню пожертви Леннокс Біч, Юнайтед Технолоджіс в доповненню пожертви Анни Гомик, Публічна Бібліотека Ютика, Н.Й. (з нагоди закінчення праці Ксені Антипів)

по **50.00 дол.** — Іван Чернига, Стефан і Стефанія Сидоряки, Стефан Качуба, д-р Михайло Лободяк, Роман і Анна Королі, Дмитро і Мирослава Молдовани

45.00 дол. — Мирослав і Любов Роговські

35.00 дол. — Василь Рудко

30.00 дол. — Юрій і Христина Навроцькі, Наталія Вайда

по **25.00 дол.** — Стефан і Надія Горохівські, Василь і Галина Остапюки, Михайло Гук, Юлія Захарія, Корнель Дзюба, Ексон Корпорація в доповненню пожертви Анни Лемп, Петро і Христина Бойчуки

по **20.00 дол.** — Н.Н., Павлусь Гук, Михайло і Роксоляна Луціви, Стефанія Пурій

по **15.00 дол.** — Остап і Слава Олесницькі, Ярослава Герман, Віталій Богданів

по **10.00 дол.** — Богдан Лівчак, Юліан Бачинський, Володимир і Ядвига Черевко, Олена Качала, Микола Костирко, Зенон Михалівський, Віра Гринишин, Мирон і Іванка Бучаки, Богданна Гелета, Василь Яремішин

по **5.00 дол.** — Варвара Матлак, Микола Барницький

ПОЖЕРТВИ на БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

по **1000.00 дол.** — д-р Микола і Надія Дейчаківські, Фріпорт МкМоран в доповненню пожертви Мири Мандзюк

по **500.00 дол.** — Іван і Софія Винники, ІБМ в доповненню пожертви Оксани Байко

250.00 дол. — Володимир і Христина Баранецькі

200.00 дол. — Л. Лиман

185.00 дол. — 75-ий Відділ СУА

по **100.00 дол.** — Евстахія Федів, Михайлина Книш, Лідія Гладка, Михайло Березинський, Богдан Барабаш

50.00 дол. — Євгенія Новаківська

по **25.00 дол.** — Сергій і Карен Гошовські, Анна Глинська, Міра Грабець, Ірина Кашубинська, Микола Курчак, Софія Гривенко-Аврам, Оксана Панасюк, Марія Кондрат

20.00 дол. — Дарія Федак

по **10.00 дол.** — Марія Адамович, Емілія Воляник, Марія і Іван Полянські, Оксана Поритко, Євгенія Капей, Лідія Макаренко, д-р Юрій Рибак

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В світлу пам'ять бл.п. **Володимира Біловуса**, чоловіка моєї товаришки Ірени, складаю **20.00 дол.** на Український Музей — **Лідія Бульба**

В пам'ять св. п. **Татіани Блендона** склали на Український Музей: **25.00 дол.** — Анна Поліщук; по **10.00 дол.** — Марія і Мирослав Маланюки, подружжя Курляки, Марія Гайнс, Анна Макух, Михайло Мочерняк, Ніна Стецьків, подр. Малькевичі, Карл Дуда, Мирослава Райха, Зенон Боднарський, Маріян і Ярослава Борачки, Олена Хомин; по **5.00 дол.** — Ореста Перейма, Марія Паньків, Ярослава Борачок, Оксана Сальдит, Марія Дранко, Ева Ковтало. Разом **175.00 дол.**

В пам'ять мого дорогого батька бл.п. **Володимира Гафтковича** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею — **Надія Гафткович**

Замість квітів на свіжу могилу нашої незабутньої членки пані **Данусі Городиської**, 102-ий Відділ СУА в північній Індіяні пересилає **25.00 дол.** на потреби Українського Музею.

В пам'ять дорогої нам **Марії Дябogi** в річницю смерті складаємо **100.00 дол.** на Український Музей — **Наталія Загайкевич і син Олег**

В пам'ять нашої улюбленої і незабутньої мами і бабуні **Марії Дябogi** складаємо **100.00 дол.** на потреби Українського Музею. **Надя і Ігор Загайкевичі** — діти; **Адріянка і Тамара** — внуки.

В пам'ять спочилої **Людмили Драгоманової-Демиденко** складаю даток на Український Музей в сумі **100.00 дол.** **Ярослав і Надія Мігайчуки**

В пам'ять **Володимира Кокорудза** складаємо **75.00 дол.** на Український Музей. **Роман і Ярослава Ракочі**

Замість квітів на свіжу могилу св.п. професорки **Наталії Котович** складаємо **10.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Ольга і Михайло Середа**

Складаю на потреби Українського Музею в пам'ять бл.п. **Романа Павла Панчака 10.00 дол.** та в пам'ять бл.п. **Евгена Романа Костяка 10.00 дол.** **Олена Качала**

В пам'ять п. **Юліани Ратич**, що загинула недавно трагічною смертю у Німеччині складаємо **10.00 дол.** на Український Музей. **Уляна і Анатолій Вовки**

В десяту річницю відходу у вічність мого дорогого і незабутнього чоловіка **Бориса** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку. **Дружина Марія Ржепецька**

В пам'ять мого улюбленого дядька **Бориса П. Ржепецького** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. **Марта Шиприкевич**

В пам'ять нашого дорогого швагра **Бориса Павловича Ржепецького** в 10-ту річницю смерті складаємо **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. **Олена і В. Шиприкевичі**

З приводу смерті бл.п. **Андрія Ройовського**, чоловіка Емілії Ройовської, членки Окружної Управи в Нью-Йорку, висловлюємо глибокі співчуття, а замість квітів на могилу складаємо на Український Музей в Нью-Йорку **25.00 дол.** **Окружна Управа СУА в Нью-Йорку**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Андрія Ройовського**, чоловіка Емілії Ройовської, членки Окружної Управи СУА в Нью-Йорку, на Український Музей пожертвували членки Окружної Управи СУА **120.00 дол.** Складаємо наші щирі співчуття Емілії Ройовській з родиною. Склали: **по 10.00 дол.** — Олександра Крумшин, Лідія Магун; **по 5.00 дол.** — Галина Білик, Ірена Моцюк, Іванна Клим, Христя Навроцька, Анна Рак, Леся Гой, Іванна Мачай, Марія Соробей, Наталка Дума, Софія Топорівська, Віра Шуль, Михаса Баран, Зінаїда Левицька, Рома Шуган, Надія Савчук, Ольга Женецька, Ольга Літепло, Лідія Закревська, Стефанія Савчук, Лідія Черник

У світлу пам'ять щирого приятеля, дорадника і помічника в нашій праці чоловіка нашої голови, св.п. **Андрія Ройовського**, засмучені великою втратою, членки 21-го Відділу СУА в Брукліні і приятелі складають **230.00 дол.** на Український Музей, який покійного серцю був дуже близький. По **25.00 дол.** — Ольга Подусокська, Лідія Кучерська, Марія Світій; **по 20.00 дол.** — Емілія Самоука, Галапад; **по 15.00 дол.** — Теця Шайда; **по 10.00 дол.** — Григорій і Зеновія Колодії, Ірена Кордуба, Марія Рейнарович, Ольга Яворська; **по 5.00 дол.** — Катерина Курка, Анна Польна, Анна Чорній, Лілі Скібон, Марія Щерба, Анна Заплітна, Анна Сірант, Марія Бучек, Марія Бортолович, Е. Плескун

В пам'ять **Андрія Ройовського** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Оксана і Стефан Богдановичі**

В пам'ять **Михайла Романтон** складаю **10.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Володимир Літинський**

Складаю **200.00 дол.** на потреби Українського Музею у пам'ять по моєму хресному батькові сл.п. д-р **Олександрові Сидорякові. Інж. Ігор Сидоряк**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Марії Стецюк** складаємо в її пам'ять на Український Музей **по 10.00 дол.** — Галина і Володимир Білики, Стефанія і Тимко Штомплі Дарія і Стефан Кравченко. Родині покійної складаємо наші щирі співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **Квітки Стецюк** складаю на Український Музей **10.00 дол.** **Люба Раковська**

Замість квітів на могилу св. п. **Теодора Федеркевича** складаю **25.00 дол.** на Український Музей. **Роза Воробель**

В пам'ять бл.п. **Теодора М. Федеркевича** складаю **10.00 дол.** на потреби Українського Музею. **Г. Сара Мірська**

Замість квітів в пам'ять **Т. Федеркевича** складаємо **10.00 дол.** на Український Музей. **Анна і Василь Стерлінг**

В пам'ять бл.п. **Стефана Хомина** склали на Український Музей: **по 10.00 дол.** — Анна Поліщук, Ніна Стецьків; **по 5.00 дол.** — Ореста Переяма, Марія Паньків, Ярослава Борачок, Ірина Дорошак; **3.00 дол.** — Ева Козенко

ПРЕСОВИЙ ФОНД

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Для вшанування пам'яті покійної **Наталії Алексевич**, мами нашої членки д-р Тетяни Цісик, пересилаємо **15.00 дол.** на Пресовий фонд журналу "Нашого Життя". Шановній родині висловлюємо наші щирі співчуття. **Управа й членки 43-го Відділу СУА**

Замість квітів на могилу бл. п. **Наталії з Орловських Алексевич** матері членки відділу Олени Ощипко складаємо **10.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя", а Галині з родиною висловлюємо наші щирі співчуття. **Управа й членки 20-го Відділу СУА**

Для вшанування пам'яті покійної **Ірини Ганушевської**, мами нашої членки Марії Угорчак, пересилаємо **15.00 дол.** на Пресовий фонд журналу "Наше Життя", а пані Марії з родиною висловлюємо наші щирі співчуття. **Управа й членки 43-го Відділу СУА**

У незабутню пам'ять дорогого нашого сусіда у світлу пам'ять **м-р. Ілля Городецького** складаємо **5.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". Дружині Марії і дітям пересилаємо сердечне співчуття. **Анна і Григорій Гіна з дітьми**

З приводу втрати дорогих теток бл. п. **Наталії Гужак і Ірени Вирсти**, складаємо Христині Ковч і родині наші сердечні співчуття. Замість квітів жертвуємо **20.00 дол.** через 118-ий Відділ СУА на хворих дітей у Бразилії. **Петро і Ольга Пюри (Гюстон, Техас)**

В пам'ять мого незабутнього чоловіка **Василя Гусара** та замість квітів на свіжі могили знайомих і приятелів, а саме: **Юліяни Ратич, Ярослава Ошудляк, Квітки Стецюк та Всеволода Будний** складаю як нев'ялий вінок **50.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". **Дарія Гусар (Торонто)**

Замість квітів на могилу бл. п. **Константина Гурана** складаємо жертву через відділ СУА **10.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя", а пані Наталії і родині висловлюємо наше глибоке співчуття. **Петро й Ольга Люра (Гюстон, Техас)**

В пам'ять мами **Марії Аркас-Клепачівської** дочка складає **25.00 дол.** на Пресовий фонд. **Софія Чопіська**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Михайла Мізюка**, чоловіка нашої членки Катерини, складаємо **30.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". Дружині Катерині й синові висловлюємо щирі співчуття. **Управа й членки 11-го Відділу СУА (Трентон, Н.Дж.)**

В пам'ять моєї тети **Леонтії Пілик** замученої більшовиками в Умані складаю **15.00 дол.** на журнал "Наше Життя" для "Бабусі". **Лідія Бульба**

Замість квітів на свіжу могилу сл.п. **Надії Осідач-Разумов** нашої членки 102-го Відділу СУА складаємо **10.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". **Управа і членки 102-го Відділу СУА Гемонд, Індіана**

Замість квітів на могилу світлої пам'яті **Юліяни Ратич** 65-ий Відділ СУА в Нью-Бронсвік, Н.Дж. пересилає **360.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". Жертводавці: **по 50.00 дол.:** Богдан Котис, Мирон і Марія Гатали; **30.00 дол.:** Ярослава і Ярослав Букачівські; **по 25.00 дол.:** Леся Ошудляк, Михайло і Марія Слободяни, Євгенія і Марія Цісики, Богдан і Марта Цимбалісті; **по 20.00 дол.:** Іван і Наталка Головінські, Ф. Літовінський, Василь і Дарія Орхівські, Володимир і Ярослава Стойко, Ольга і Іван Яшишини; **по 10.00 дол.:** Ірена Гронь, Порфірій і Тамара Панкевичі, Ольга Загайкевич

В пам'ять бл.п. **Юліяни Ратич** складаю на Пресовий фонд "Нашого Життя" **50.00 дол.** Батькам і родині висловлюю щире співчуття. **Меланія Банак**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Юліяни Ратич** доні д-р Іванни і д-р Олега Ратичів складаємо **40.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". Батькам і родині висловлюємо щирі співчуття. **Всеволод і Дарія Будні**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Юліяни Марії Ратич**, доні д-р Іванни і д-р Олега Ратичів складаємо **25.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". **Лідія і Володимир Гладі**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Юліяни Ратич** — доні д-р І. Ратич, колишньої моєї співробітниці в Головній Управі СУА, складаю **20.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". **Ольга Муусаковська**

На могилу передчасно померлої **Юліяни Ратич**, донечки д-р Іванни та д-р Олега Ратичів жертвую **25.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя", а шановним батькам складаємо щирі співчуття. **Олена Бобилля і Дора Гарасимович**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Андрія Ройовського**, уродженця міста князя Василька — Тербовні, складаємо **20.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". Дружині Емілії та цілій родині висловлюємо глибоке співчуття. **Ярослава і Мар'ян Борачок**

В пам'ять дорогої і незабутньої бл. п. **Квітки Стецюк** складаю **15.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя", а родині Покійної висловлюю глибокі співчуття. **Д-р Ольга Коропей**

Замість квітів на могилу св. п. **Теодора Федеркевича**, складаємо **20.00 дол.** на Пресовий фонд "Нашого Життя". Дружині Нелі, членці 93-го Відділу, висловлюємо глибоке співчуття. **Управа й членки 93-го Відділу СУА у Гартфорді.**

Замість квітів у пам'ять бл. п. **Антоніни Шкарупи** складає **10.00 дол.** на Пресовий фонд журналу "Наше Життя". **Марія Яворська.**

In memory of three members who passed away — **Ahafia Fedirko, Maria Frenkewych, Stefania Prysiazna** — UNWLA Branch 24 in Elizabeth, N.J. donated **\$30.00** to the Our Life Press.

З НАГОДИ

Радісно сповіщаю про народини 23.ІІ.1986 р. моєї правнучки **Оленки Марії**, доні Христини й Ігоря Біликів (Сінсінатті, Огайо). З цієї нагоди складаю **200.00 дол.** на Суспільну Опіку СУА на медичну допомогу дітям. **Дарія Витанович**

З нагоди 80-их уродин моєї найдорожчої мами колишньої членки редакційної колегії, на Пресовий фонд "Нашого Життя" пересилаємо **50.00 дол.** — **Таїса й Матвій Малешко**

A donation of **\$35.00** was made in memory of **Lydia Brechun** to the Eva Stashkiw Scholarship Fund — UNWLA. Babcock & Wilcox Results Engineering Group

In memory of **Lydia Brechun** mother of George Brechun, our co-worker, we are donating **\$40.00** to the Eva Stashkiw Scholarship Fund of the UNWLA. **Utility performance Department — Babcock & Wilcox Company**

ПОДЯКА

Щиро серечно дякую паням 17-го Відділу СУА в Маямі, Фло. за влаштування та переведення поминальної тризни в сороковий день смерті мого дорогого і незабутнього чоловіка **Платона**, який відійшов у вічність 15-го березня 1986 р. В його світлу пам'ять складаю **100.00 дол.** на Пресовий фонд журналу "Наше Життя". **Марія Стасюк**

Замість квітів на могилу бл. п. Марії Гарматій членки 17-го Відділу СУА в Маямі склали на Пресовий фонд "Нашого Життя": **25.00 дол.** — І. Ракуш; **20.00 дол.** — Л. Кобрин; **15.00 дол.** — В. Гарасим; по **10.00 дол.** — М. Дейчаківська, Е. Лужняк; по **5.00 дол.** — О. Ковальчук, М. Венгльовська, Л. Маринюк, М. Єгер, Н. Спас, С. Серна, Т. Дурбак, С. Микитка, Л. Візняк. **Разом: 125.00 дол.**

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Вплати від 1-го червня до 15-го липня 1986 р.:

4,200.00 дол.: С. і В. Сливоцькі (через 64-ий Відділ СУА)

680.00 дол.: Замість квітів в пам'ять бл. п. Кліментини з Чучкевичів Пігуляк (Клівленд)

507.00 дол.: 159-ий Відділ "Провидіння" (Бофало)

500.00 дол.: д-р Я. Русин (через 33-ій Відділ СУА)

400.00 дол.: Н.Н. (в пам'ять бл.п. Стефанії Шеремети) СО СУАвстралія — ім. Хариті Кононенко

330.00 дол.: І. і К. Гапії (через 86-ий Відділ СУА)

300.00 дол.: Я. і І. Куровицькі (через 83-ій Відділ СУА); Л. Закревська (через 83-ій Відділ СУА)

250.00 дол.: Я. і Е. Бучко (Фінікс); І. Івахів (Денвер); В. і І. Хома (Кенсінгтон); Н. Н.,(Чікаго); Українська Асоціація Вашингтон, Д.К.

200.00 дол.: І. Васінчук (через 74-ий Відділ СУА); О. і І. Гафтковичі (через 47-ий Відділ СУА); М. і Л. Гичко (через 86-ий Відділ СУА); д-р Я. і С. Городиські (через 33-ій Відділ СУА); д-р О. і В. Городиські (через округу Дітройт); д-р М. і О. Климшани (Воррен); Д. Кошарич (через СО СУАвстрілія ім. Х. Кононенко); В. і В. Садівники (Радефорд); ЛУКЖ — Монреаль, Канада

150.00 дол.: А. Демус (Каліф.), д-р М. Перейма (через 49-ий Відділ СУА)

100.00 дол.: І. Гринь (І. Гартфорд); В. Грушевська (через 49-ий Відділ СУА); А. Федорак (через 49-ий Відділ СУА); І. Лаврович (Нью-Гейвен); С. Хвиля (через СО СУАвстралія ім. Х. Кононенко)

50.00 дол.: В. і К. Вальчуки (Бейсайд), П. Подоляк (Філадельфія)

25.00 дол.: О. Гнатишак (Вотервільт)

20.00 дол.: І. Вілінська (через 49-ий Відділ СУА); В. Костик (Маямі, через 17-ий Відділ СУА)

Щиро дякуємо,
Таїсса Турянська
скарбничка комісії стипендій СУА

В пам'ять дорогого швагра бл. п. **Лева Мадяка** складаємо на українські сироти в Бразилії **50.00 дол.** **Катря і Володимир Вальчуки**

За старанням референтки суспільної опіки 74-го Відділу СУА, Ірена Васінчук, з Форест Лейк, Іл., пожертвувала **200.00 дол.** на сиротинець Сестер Службниць в Малпеті, Бразилії.

Як виконавець волі, бл. п. **Стефанії Шеремета** — членки СУА — висилаю **400.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА в її пам'ять. **Стефанія Лаба**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Кліментини з Чучкевичів Пігуляк**, яка відійшла у вічність 11-го травня 1986 р., на бажання родини приятелі склали **680.00 дол.** на сирітський дім у Бразилії. **50.00 дол.:** О. і М. Небеші; **30.00 дол.:** М. і М. Кравс; по **25.00 дол.:** Ю. і М. Оришкевичі, Е. і І. Небеші, Е. Бішко, В. і А. Надозірні, О. Топорович, д-р Д. Павлишин, В. і Л. Базарко; по **20.00 дол.:** Р. і М. Кассарабе, д-р О. і О. Кравс, В. Небеш, І. і М. Федкови, В. і Д. Федореви, М. і М. Ковалиско, М. Вест, М. і Г. Штайнгаген, О. і Ю. Урбанські, А. і М. Галаревичі, О. Бачинська, Д. і М. Бассарабе; **15.00 дол.:** Б. і М. Футеї; по **10.00 дол.:** д-р Я. і М. Кривяки, Е. Лепак, О. Калущка, В. і А. Кравс, Я. і Я. Кришталовичі, Р. і А. Мироновичі, Л. і Л. Мудрі, д-р Ю. і Д. Кульчицькі, Р. і М. Грабеці, А. Демянчук, П. і З. Шокалюки, Т. Мироновичі, д-р М. і Л. Мичковські, д-р Я. і Н. Міхайчуки, Е. і М. Гішаки; по **5.00 дол.:** С. і М. Лисі, М. Тарчанин, М. і В. Лалуки, Б. і Л. Пігуляки

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ВІДІЙШЛА НЕПЕРЕСІЧНА ЛЮДИНА

Марія Аркас-Клепачівська
† 72. I. 86

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 12-го січня 1986 року відійшла у вічність на 85-му році трудлюбивого життя одна з основниць 77-го Відділу СУА в Чикаго — св. п. **Марія Аркас-Клепачівська**, з дому Народковська.

Покійна походила з відомої офіцерської родини, де переважав український дух, і, як тільки зродилась Українська Держава, вона, її брат, який загинув, будучи офіцером Української Армії, і її сестри віддали свої сили на працю для України.

Працювала в Генеральному Штабі Української Народної Республіки, виконуючи обов'язки довіреного урядовця. Праця була відповідальна, нелегка і небезпечна, але молода Марія Іванівна виконувала свої обов'язки бездоганно, як вірна громадянка своєї держави — відродженої України, яку вона безмежно любила.

Пізніше працювала в Українському Державному Банку у відділі виготовлення державних паперів. Під час революції виїхала з цілим поїздом скринь з паперами Українського Банку і його працівниками і остаточно опинилася в Польщі. Марія Клепачівська зі своїм чоловіком Константином, який був Директором Державного Банку України, залишилися зі сотками скринь з архівами і вже тоді безвартісними грішми. Скрині примістили у фабричному приміщенні, де і самі мешкали в тяжких умовах.

Молоде подружжя Клепачівських з маленькою донечкою Софією, зв'язані з цілим вагоном державних паперів, мусіло на деякий час розлучитись. Марія Іванівна з донькою поїхали до полковника Миколи і Надії Аркасів на Пряшівщину до Ладимирової в Чехословаччині, де жили до 1929 року, а потім знову повернулись в Польщу.

Покійна була дуже добросердечна і завжди намагалася всім допомогти. Під час війни допомогла жидівській родині врятуватися від німців і помагала жидівкам, шкільним товаришкам її доньки, які перебували в таборі і працювали на фабриці. Багато допомогла українським полоненим советської армії, часто ризикуючи своїм власним життям. Організовувала збірку хліба і цибулі і передавала під дротами, за якими сиділи наші голодні хлопці. Вона мала геніальні підходи до людей.

В 1945 році родина переїхала далі на Захід, і для Марії Іванівни відкрилось нове поле до суспільної праці, коли організувався Червоний Хрест під головуванням проф. Дмитра Івановича Дорошенка. Вона з енергією взялася допомогти українцям-полоненим діставати протези, перепустки, ліки і працю.

В 1949 році Марія Іванівна, її чоловік, донька з чоловіком і маленьким сином приїхали в США. Напочатку так, як і всі, працювали, а від 1954 року присвятила своє життя вихованню внуків, щоб передати їм любов до батьківщини-України та рідної церкви. Поскільки родина жила далеко від українського оточення, і діти не могли відвідувати школи українознавства, вона їх вчила вдома читати, писати і співати по-українському. Люди з любов'ю казали, що вони ходять до "бабиного університету".

Ще в 50-60-их роках Марія Іванівна посилала пакунки з одягом і шкільним приладдям нашим братам в Бразилію. Ці речі часто діставала від американського населення того містечка, де родина мешкала. Вони до неї мали велику пошану і любов, бож вона володіла спеціальним талантом підходу до людей, сама була надзвичайно щедра і жертвенна.

Св. п. Марія Клепачівська належала і брала активну участь в багатьох організаціях, та була віддана Українській Православній Церкві. Вона була почесною Головою Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в Америці, членом Української Національної Ради, активно працювала для Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР, була членом Союзу Українських Ветеранів, членом куреня "Вільного Козацтва". Коли в 1972 році створювався 77-ий Відділ СУА ім. Алли Горської в Чикаго, вона без вагання стала однією з основниць і протягом 13-ох років його існування була зразковою і дуже жертвенною членкинею.

Життя її не було приватне, воно було спрямоване на допомогу ближньому, своєму народові, своїй церкві. Відійшла від нас непересічна людина — гуманна, глибоко-релігійна, жертвенна, віддана українка-патріотка.

Залишила в глибокому смутку дочку Софію з чоловіком д-ром Юрієм Чопівським, внуків — Ліду, Андрія, Петра і Юрія, молод. з дружиною Лярисою, правнуків — Юрчика і Квітку та численних приятелів і знайомих.

Хай їй американська земля буде легкою, а пам'ять про неї вічною!

Неля Бриджмен
пресова референтка

Ділимося з усіма нашими членками сумною вісткою, що 28-го листопада 1985 року відійшла на вічний спочинок наша членка **Катерина Квасніцька** проживши 86 років.

Покійна народилась в селі Гринів, повіт Бибрики, Західня Україна. Приїхала до Америки молодою дівчиною, вийшла заміж за Івана Квасніцького. Належала довгі роки до СУА і була жертвенна на всі цілі. Під час похорону Покійну прощала голова відділу Люба Петрик, Катерина Хомяк і Марія Слупецька.

Спи спокійно дорога союзянку! Нехай земля Вашингтона буде тобі легкою.

Управа 23-го Відділу СУА

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

ПОПРАВКИ:

У травневому числі "Нашого Життя" під рубрикою Стипендійна Акція СУА (ст. 36) наступні імена були неправильно подані:

Подано: 100.00 дол. — М. і Т. Денутати (через 49-ий Відділ СУА)
МАЄ БУТИ: 100.00 дол. — М. і Т. Депутати (через 49-ий Відділ СУА)

Подано: О. Салдат
МАЄ БУТИ: О. Салдит (через 49-ий Відділ СУА)

У червневім числі "Нашого Життя" на ст. 36 під рубрикою вплати Стипендійної Акції СУА:

Подано: 200.00 дол. С. Душанівська (через 49-ий Відділ СУА)
МАЄ БУТИ: С. Дусанівська (через 49-ий Відділ СУА)

Подано: 100.00 дол. С. Дученко (через 49-ий Відділ СУА)
МАЄ БУТИ: С. Душенко (через 49-ий Відділ СУА)

Подано: 20.00 дол. М. Івах (через 49-ий Відділ СУА)
МАЄ БУТИ: М. Івахів (через 49-ий Відділ СУА)

У "Нашому Житті" ч. 7/8, 1986 в рубриці "Замість квітів на Пресовий фонд..." неправильно надруковано прізвище пані АННИ ГАЧКЕВИЧ, яка пожертвувала в пам'ять бл. Михайлини Княжнинської та Олени Сердюк.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокє число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1986 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y and at additional mailing offices" (USPS 414-660)

108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

Київський взір з колекції Українського Музею в Нью-Йорку. Вишивати нитками Д.М.С. чорними та червоними ч. 321. Докінчення та обернення взору подаються в наступному числі. Рисувала Ольга Трачук.

Kievian pattern from the Ukrainian Museum collection in New York. Embroider with black and red (D.M.C. 321) threads. A continuation and a reversed version of this pattern will be printed in the next issue. Pattern copied by Olga Tratchuk.